

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771 • Τηλ.: 210-7705370 <http://www.angelfire.com/hi/rovoliari>
Χρόνος 22ος • Αριθμός φύλλου 87 • Ιούλιος - Αύγουστος - Σεπτέμβριος 2006

Η αξία του ανθρωπίνου προσώπου

Η όλη φιλοσοφία περί ατομικών δικαιωμάτων στηρίζεται στη θεωρία και στη νομική αντίληψη, ότι ο άνθρωπος είναι άτομο. Αυτονομή-μένος και ελεύθερος όπως είναι, μπο-ρεί να αποφασίζει για κάθε τι που τον αφορά. Έχει δικαίωμα στη ζωή και στο θάνατο.

Η Εκκλησία διακηρύττει ότι ο άν-θρωπος είναι εικόνα του Θεού, που ζει όχι ως αυτόνομη μονάδα, αλλά σε σχέ-ση με τον συνάνθρωπό του και την τί-ση. Στην έννοια του προσώπου στηρί-ζεται η ελευθερία, η οποία καθορίζεται και από τις σχέσεις του ανθρώπου μέ-σα στο κοινωνικό σύνολο.

Στην Ορθόδοξη Εκκλησία η ελευθε-ρία του προσώπου φαίνεται μερικές φορές σκανδαλιστική. Ποτέ η Εκκλη-σία μας δεν εκδίδει εγκυκλίους γενι-κών αρχών σε θέματα ηθικής. Αφήνει ελεύθερους τους πνευματικούς να κρί-νουν την κάθε περίπτωση και να καθο-ρίσουν τη στάση του πιστού, ανάλογα με την ιδιαιτερότητά του, τον χαρακτή-ρα του, την ιστορία του, τις δυνατότη-τές του.

Στην περίπτωση της ευθανασίας, η Εκκλησία υποδεικνύει την παράταση της ζωής και την αναβολή του θανά-του. Απορρίπτει κάθε τι που προκαλεί τον θάνατο. Δεν μπορεί ποτέ να δεχθεί ως επιτρεπτό και καλό έναν προκλητό θάνατο, ούτε να δικαιολογήσει την επι-τάχυνσή του. Δέχεται την ευθανασία από τον Θεό και όχι από τον άνθρωπο. Ο άνθρωπος δεν εξουσιάζει τη ζωή, γιατί δεν την εδημιούργησε αφ' εαυ-τού. Δωρητής της ζωής είναι ο Δημι-ουργός Θεός. Εξ' αυτού του γεγονό-τος απορρέει η ιερότητα του σώματος και της ψυχής. Το σώμα είναι «ναός του αγίου Πνεύματος» που κατοικεί μέ-σα μας και η ψυχή είναι η πνοή του Θε-ού.

Το σώμα μας, λέγει ο Απόστολος Παύλος είναι «ναός του εν ημίν Αγίου Πνεύματος» που κατοικεί από Θεού και ουκ εσμέν εαυτών» και αυτό το σώμα θα αναστηθεί για να μείνει άφθαρτο και

δεδοξαμένο: «ο εγείρας τον Χριστόν εκ νεκρών ζωοποιήσει και τα θνητά σώ-ματα υμών δια του ενοικούντος αυτού Πνεύματος εν υμίν».

Η ψυχή κατά τον άγιο Γρηγόριο Νύσσης ευρίσκεται σε όλα τα σημεία του σώματος και επομένως ευρίσκεται σε κάθε κύτταρό μας. Με ποιο δικαίω-μα λοιπόν, θα επεμβαίνουμε στη ζωή μας και στη ζωή του συνανθρώπου μας. Η ζωή είναι στα χέρια του Θεού και Εκείνος διακρατεί και διακυβερνά τα σύμπαντα.

Ο σημερινός πολιτισμός της ατομο-κρατίας τα βλέπει όλα κάτω από το μά-τι μιας ψυχρής λογικής, που θέλει τον άνθρωπο παραγωγική μηχανή. Αλλά η Βιολογική ζωή, δεν προσδιορίζει όλη την πορεία του ανθρώπου. Η πνευματι-κή ζωή είναι αυτή που δίδει αξία και νόημα στη ζωή.

Ο σεβασμός προς το πρόσωπο κα-θορίζει και τη στάση μας απέναντι στους συνανθρώπους μας. Ο θάνατος δεν είναι ούτε υπόθεση ενός, αλλά όλων όσοι συνδέονται με το συγκεκρι-μένο πρόσωπο. Δεν μπορεί κανείς να αποφασίζει για τον εαυτό του, γιατί υπάρχει ακόμα ένας περίγυρος συγγε-

Συνέχεια στην 2η σελ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά το σεβασμώτατο Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Νικόλαο για το αμέριστο ενδιαφέρον που έδειξε προκειμένου να ικανοποιήσει αίτημα 130 Ροβολιαριτών σχετικά με την πλήρωση της χρηρεύουσας θέσης ιερέως, στο ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ. Το αίτημα δεν ετελεσφόρησε γιατί προσέκρουσε στους Ιερούς Κανόνες και τις Αρχές της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Θέλουμε να πιστεύουμε ότι «ποιμαίνοντες και ποιμαίνόμενοι» υπό την σκέπη του «άνω Ποιμένα» να βρούμε λύση στο πρόβλημα.

Θ. Νέλλας

Συγκρότηση του νέου Δ.Σ. του Συλλόγου σε σώμα:

Πρόεδρος: Ρίζος Παντελής
Αντιπρόεδρος: Σπυροπούλου Λούλα
Γραμματέας: Νέλλας Θωμάς
Ταμίας: Παπαγιάννη-Αναστασιάδου Ελένη
Έφορος: Λιάπης Απόστολος

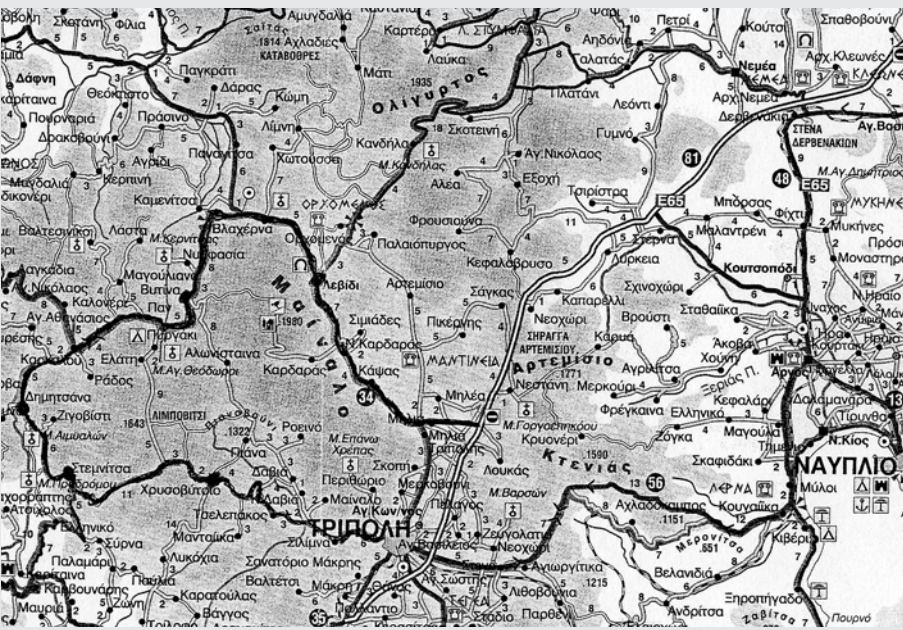
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΕΚΔΡΟΜΗΣ ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙ - ΣΤΕΜΝΙΤΣΑ ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ - ΒΥΤΙΝΑ

Κυριακή 5/11/2006

Από πλατεία Λαυρίου - Ομόνοια

7:00 π.μ. Αναχώρηση για ΣΥΡΑΓΓΑ ΑΡΤΕΜΙΣΙΟΥ στάση. Εν συνέχεια για ΤΡΙΠΟΛΗ - ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΙ και φτάνουμε στην ΣΤΕΜΝΙΤΣΑ, ένα χωριό με πέτρινα, ψη-λά, παραδοσιακά σπίτια και βυζαντινές εκκλησίες, στάση. Κατόπιν για ΔΗΜΗΤΣΑΝΑ όπου θα επισκεφτούμε το Υπαίθριο Μουσείο Υδροκίνησης μοναδικό στα Βαλκάνια. Συνεχίζοντας την διαδρομή μας θα φτάσουμε στην ΒΥΤΙΝΑ ορεινό χωριό 1.000μ., με-σα σε κατάφυτη περιοχή με τρεχούμενα νερά, παραμονή, γεύμα.

Επιστροφή μέσω ΛΕΒΙΔΙ-ΙΣΘΜΟ στάση. Τέλος εκδρομής.

Χαιρετισμός του νέου Προέδρου Παντελή Ρίζου προς τους Ροβολιαρίτες

Αγαπητοί συγχωριανοί και φίλοι του Ροβολιαρίου.

Από τα βάθη της καρδιάς μας ένα μεγά-λο «ευχαριστώ» για την εμπιστοσύνη σας στα πρόσωπα όλων των μελών του νέου Διοικητικού Συμβουλίου που προήλθε από τις αρχαιρεσίες του παρελθόντος Αυγού-στου στο πανέμορφο χωριό μας.

Ένα μεγάλο «ευχαριστώ» για την πρω-τόγνωρη και αθρόα πανηγυρική σας προ-σέλευση στις αρχαιρεσίες του ιστορικού μας Συλλόγου κατά την 12η Αυγούστου 2006, που για πρώτη φορά πραγματοποιή-θηκαν στην αλησμόνητη πατρώα μας γη!

Μια νέα πορεία σηματοδοτείται τα τε-λευταία χρόνια στην πολιτιστική - πολιτι-σική δράση του Συλλόγου μας και τούτο «εν πολλοίς» οφείλεται στην συνεργασία μας με τη νέα γενιά του Ροβολιαρίου.

Εύγε!... στα παιδιά του χωριού μας.

Νέοι και νέες.

Σας υποσχόμεθα, ότι θα προσπαθήσου-με με όλες μας τις δυνάμεις να δημιουργή-σουμε με τη βοήθειά σας το Πνευματικό Κέντρο Νεότητας, σε κατάλληλη θέση του χωριού μας, ώστε να έχετε τη δυνατότητα να συγκεντρώνεστε ευχάριστα τον ελεύ-

θερο χρόνο των διακοπών σας και να νιώ-θετε άνετα και όμορφα κατά τη θερινή σας διαμονή στο Ροβολιάρι.

Μόνο τότε θα μπορούμε να ελπίζουμε στην επιδιωκόμενη απ' όλους μας αρμονι-κή συμβίωση νέας και παλιάς γενιάς και μόνο τότε θα πάψει να υφίσταται η από ολίγους ευτυχώς - επίθεση κατά των νέων, που κατά καιρούς εμφανίζεται, ως επικα-τάρατη σύγκρουση γηρασμένων κοινωνι-κών κυττάρων απέναντι της νέας γενιάς, που είναι η ελπίδα και η δράση της ζωής. Ίσως και οι ίδιοι να μην φταίνε για την κα-τάντια τους.

«Ουδείς εκών αμαρτάνει» έλεγαν οι πρόγονοί μας φιλόσοφοι.

Θα προσπαθήσουμε, ελληνόπουλα, να φανούμε αντάξιοι των ωραίων προσπαθει-ών σας και των δραστηριοτήτων σας που πολλά μας δίδαξε η συμπεριφορά σας τα τελευταία χρόνια.

Όπου θα σφάλλουμε να μας το καταγ-γέλλετε δημόσια.

Άλλωστε η «διά βίου παιδεία» πρέπει να ρυθμίζει τις σχέσεις όλων μας.

Όλοι μαζί θα συνεχίσουμε την πολιτι-

Συνέχεια στην 2η σελ.

Η πέτρα σώζεται αν τη σηκώσουμε από τη λάσπη και τη χτίσουμε σ' ένα σπίτι ή αν σκαλίσουμε πάνω της το πνεύμα.

Ο φτωχός και τα γρόσια

Ήταν ένας φτωχός με πολλά παιδιά και δούλευαν με τη γυναίκα του όλη μέρα. Κάθε βράδυ που ήταν κουρασμένοι, ήθελαν να φάνε το ψωμάκι τους ήσυχα κι αγαπημένα, κι έπειτα να πιάσει ο πατέρας τη λύρα του να χορεύουν τα παιδιά και να περνούν ζωή αγγελική.

Δίπλα κάθονταν ένας πλούσιος, και σαν άκουε κάθε βράδυ τα γέλια και τις χαρές του φτωχού, παραξενεύονταν: «πώς εγώ μαθές να μην είμαι ευχαριστημένος κι αναπαμένος σαν αυτόν, όλη μέρα αξίνι και το βράδυ γλέντι». Λέει: «να του δώσω θέλω γρόσια, να δω τι θα κάνει».

Πάει βρίσκει το φτωχό, του λέει:

— Επειδή σε ξέρω τίμιο άνθρωπο, να, σου δίνω χίλια γρόσια ν’ ανοίξειςπραμάτεια, ό,τι θες, κι αν πλουτίσεις, μου τα δίνεις, ειδημή σου τα χαρίζω.

Όλη μέρα πια ο φτωχός, εσυλλογιόνταν τι να κάνει τόσα γρόσια. Τα φέρνει από ’δώ, τα φέρνει από ’κει: «ν’ ανοίξωπραματευτάδικο; να τα βάλω στον

τόκο; να πάρω αμπελοχώραφα;»

Έρχεται το βράδυ, ούτε λύρα να πιάσει, μιλιά τσιχ δεν έκαναν τα παιδιά του. Να γελάσουν, τα μάλωνε· όλη νύχτα δεν έκλεισε μάτι απ’ τη συλλογή. Την άλλη μέρα ούτε σε μεροκάματα να πάει, ούτε πουθενά έξω από τη συλλογή. Τον ερωτά η γυναίκα του τι έχει; να τον κάνει να γελάσει· αυτός την εμάλωσε, να τον αφήσει ήσυχο.

Ο πλούσιος, περνά μια βραδιά, περνά άλλη, περνούν τρεις, ούτε λύρα πια άκουε ούτε γέλια, ούτε χορό των παιδιών.

Το πρωί βλέπει το φτωχό κι έρχεται:

— Να, χριστιανέ, τα γρόσια σου, κι ούτε αυτά θέλω ούτε τη σκοτούρα σας.

Από τότε, πάλι χαρούμενος στο σπίτι του, ο φτωχός έπαιζε τη λύρα, χόρευαν τα παιδιά του, σαν και πρώτα, και το άλλο πρωί στη δουλειά.

*Ελληνικά παραμύθια,
εκλογή Γ.Α. Μέγας,
Βιβλιοπωλείον της Εστίας*

Χαιρετισμός του νέου Προέδρου Παντελή Ρίζου προς τους Ροβολιαρίτες

Συνέχεια απ’ την 1η σελ.

στική μας κληρονομιά και δράση και όλοι μαζί θα φέρουμε τα επιθυμητά αποτελέσματα.

Τούτη δε η φράση που ήταν καταχωνιασμένη μέσα σε κρύπτες του Βατικανού, εγχαράγμένη εις χειρόγραφο του επισκόπου Καισαρείας (265-339 μ.Χ.), Ευσεβίου Παμφίλου, πάντα θα πρέπει να στροβιλίζεται στο νου και στην καρδιά κάθε Έλληνα, που αγαπάει με πάθος

τούτη τη λάμπουσα χώρα που λέγεται ΕΛΛΑΔΑ:

“Ελλάς γαρ μόνη ανθρωπογονεί.

Φυτόν ουράνιον και βλάστημα θείον, ηκριβωμένον, λογισμόν αποτίκτουσα, οικειούμενον επιστήμην”.

Γεια σας Έλληνες Ροβολιαρίτες όλης της Οικουμένης.

**Παντελής Δ. Ρίζος
Πρόεδρος του Δ.Σ.**

Η αξία του ανθρωπίνου προσώπου

Συνέχεια απ’ την 1η σελ.

νικών προσώπων, που έχουν άμεση σχέση με τη ζωή του άλλου. Όταν κανείς αγαπά και αγαπάται τότε μπορεί να προσδιορίζει την ελευθερία του προσώπου. Παλαιότερα, η αρρώστια και ο θάνατος διαφορετικά αντιμετωπίζοντο στην κοινωνία

από ότι σήμερα. Το γεγονός του θανάτου, ήταν υπόθεση μιας ολόκληρης κοινωνίας σφιχτά δεμένης με την αγάπη. Σήμερα, αντιμετωπίζεται ψυχρά και αδιάφορα, χωρίς τη ζεστασιά των σχέσεων των προσώπων. Η ελευθερία του προσώπου χωρίς τη ζωγόνο αύρα της αγάπης, έφθασε στην ασυδοσία, στην εκμετάλλευση, στην εμπορία, στην καταστρατήγηση των ιερωτέρων αξιών της ζωής.

Δεν έχει λοιπόν αρμοδιότητα η επιστήμη στον καθορισμό της ώρας του θανάτου. Η ψυχή από το σώμα «θείω βουλήματι αποτέμνεται».

Χρέος μας είναι αυτές τις δύσκολες ώρες να τις αντιμετωπίσουμε καρτερικά με το όραμα της αιωνιότητας και την προσδοκία της κοινής αναστάσεως. Τότε ο θάνατος γίνεται ειρηνικός και γαλήνιος.

**Στο εξής να στέλνετε
τη συνδρομή σας
προς την εφημερίδα
στην παρακάτω διεύθυνση:
Γεωργία Ευθυμίου
Αθύδου 77-79 •
15771 Άνω Ιλίσια Αθήνα**

Συνδρομές

Ρίζου Βασιλική του Γεωργίου (Αμερική)	100\$
Ρίζος Παναγιώτης του Κων/νου (Αμερική)	50\$
Ρίζος Νικόλαος του Κων/νου (Αμερική)	50€
Ρίζος Βασίλειος του Κων/νου (Αμερική)	50€
Ζούρβος Απόστολος (Αθήνα)	20€
Λιάπης Κων/νος του Λάμπρου (Αθήνα)	20€
Καλύκας Αντώνης (Πειραιάς)	20€
Κεφαλάς Αλέξανδρος (Θεσσαλονίκη)	20€
Σπυρόπουλος Παναγιώτης του Δημητ. (Αθήνα).....	20€
Δήμου Αθανάσιος του Βασιλείου (Αθήνα).....	20€
Δήμου Βασίλειος του Αθανασίου (Αθήνα).....	20€
Κοτρωνιά Χριστίνα (Αθήνα)	20€
Παπαδόπουλος Βασίλειος (Αθήνα)	20€
Κοτρωνιάς Ιωάννης (Αθήνα)	50€
Παπακώστα Ροδή (Αθήνα).....	20€
Αναγνώστου Ερμόνη (Αθήνα).....	10€
Σακελλάρη Ματίνα του Ηλία (Αθήνα)	20€
Αναγνώστου Κων/νος του Ηλία Μισιά (Αθήνα)	20€
Λιάπη Μαρία του Αποστόλου (Πειραιάς).....	15€
Λιάπη Χαρίκλεια του Αποστόλου (Πειραιάς)	15€
Λιάπης Ιωάννης του Αποστόλου (Πειραιάς)	15€
Κοτρώτσου-Λουπάκη Αργυρώ (Χανιά)	20€
Κυριακάκη-Σπυροπούλου Ειρήνη (Αθήνα).....	20€
Κοτρώτσος Νίκος (Λαμία)	20€
Σπυρόπουλος Ιωάννης (Λαμία)	15€
Σπυροπούλου Βασιλική (Λαμία)	15€
Αδάμ Κων/να (Θεσσαλονίκη)	20€
Παπαδιώτης Δημήτριος (Αθήνα)	25€
Αναγνώστου Ηλίας του Κων/νου (Αθήνα)	20€
Αναγνώστου-Γώγου Βιβή (Αθήνα)	25€
Λιάτσος Στέργιος (Αθήνα).....	20€
Κυριακάκης Παναγιώτης (Αθήνα)	30€
Γραβάνη Σταματίνα (Αθήνα)	20€
Αθανασούλης Χαράλαμπος (Αθήνα)	20€
Τσαλφόπουλος Δημήτριος (Αθήνα).....	20€
Καλαντζής Ευάγγελος (Λαμία)	20€
Χατζής Μάκης (Αθήνα)	20€
Συλευόνης Γιάννης (Λαμία)	30€
Συλευόνη Αργυρώ (Αθήνα)	20€
Αναγνώστου Κων/νος του Αθανασίου (Αθήνα)	20€
Ζιαγγουβάς Γεώργιος του Παναγιώτη (Ροβολiάρι)	5€
Παπαγιάννη Ελένη (Αθήνα).....	20€
Παπαγιάννης Απόστολος (Αθήνα).....	20€
Ρίζου Θωμαή (Λαμία).....	5€
Ρίζος Δημήτριος του Παντελή (Λαμία)	5€
Σκαμάγκης Κων/νος του Δημητρίου (Αθήνα)	20€
Αναγνώστου Ιωάννης του Αθανασίου (Αθήνα)	10€
Ρίζου Μαρία του Παντελή (Λαμία).....	5€
Κοτρωνιά Βενετία (Μακρακώμη)	30€
Κοτρωνιάς Σεραφείμ (Μακρακώμη).....	20€
Γιαννέλης Λάμπρος (Λαμία)	50€
Νέλλας Γεώργιος (Αθήνα)	40€
Γιαννέλης Στέφανος (Λαμία).....	25€
Γιαννέλης Φώτης του Κων/νου (Λαμία)	20€
Γιαννέλης Βασίλειος του Κων/νου (Λαμία)	5€
Αναγνώστου Κων/νος του Ηλία (Ροβολiάρι)	20€
Ρίζος Δημήτριος του Χρήστου (Αθήνα)	20€
Βέλλος Αργύρης (Αθήνα)	40€

Νέλλας Λάμπρος (Αθήνα)	100€
Αναγνώστου Βασιλική	40€
Αναγνώστου Ιωάννης του Γεωργ.	20€
Γιαννέλη Ντίνα του Βασιλείου.....	50€
Μπούκας Δημήτριος του Ευαγ.	200\$
Ρίζος Βασίλειος του Δημ.	100\$
Νέλλα Ζαφείρα	20€
Παπανικολάου Γεώργιος Δημ.	20€
Κουφιώτης Ιωάννης.....	5€
Γιαννέλης Ηλίας Κων.	20€
Φούρκας Ηλίας	10€
Αναγνώστου Κων/νος Βασιλ.	100€
Ρίζος Χαράλαμπος	20€
Ζωβοίλης Ιωάννης.....	5€
Νέλλας Σεραφείμ	5€
Παπασταύρου Κατερίνα	5€
Ζωβοίλη Ειρήνη.....	5€
Ζωβοίλη Χαρά	5€
Γιαννέλης Φώτης Ηλ.....	20€
Ζωβοίλης Ηλίας.....	5€
Ζωβοίλης Δημ.....	5€
Νέλλα Γιαννούλα.....	5€
Νέλλα Ιωάννα	5€
Ρούμπα Λαμπρινή και Σταμάτω	50€
Νέλλας Αθανάσιος Κων/νου (Σμόκοβο)	100€
Γώγος Παναγιώτης Κων/νου	50€
Παπανικολάου Παντελίτσα	50€
Λιάπης Χρήστος Κων.	20€
Ζωβοίλης Δημήτριος	30€
Αποστόλου Κων/νος Γεωργ.	50€
Παπακώστας Δημήτριος Ιωαν.....	20€
Ζαγορίσιου Ελένη Παναγ.	50€
Τσιώλης Ευάγγελος Κων.	20€
Ρίζος Αλέξανδρος Κων.	70\$
Νιώρας Χρήστος (Λιτόσελο)	20€
Γώγος Δημήτριος του Ιωαν.	20€
Λάμπρος Κων/νος του Δημ. (Μακρακώμη)	20€
Παπαγιάννη Ελλη	5€
Λιάπη Σταματία	20€
Αναγνώστου Αθανάσιος του Ιωάν. (Σέρρες)	15€
Παναγιώτου Αλίκη	5€
Σακελλάρη Μαρία του Δημητρίου	50€
Νέλλας Κων/νος του Θωμά	20€
Νέλλας Δημήτριος του Θωμά	20€
Νέλλας Θωμάς του Κων/νου	20€
Ρίζος Γεώργιος του Βασιλ.	20€
Ρίζου-Πισιώνη Κατερίνα	20€
Ρίζου-Τσιώλη Δάφνη	20€
Τριβυζά Δήμητρα	20€
Τριβυζάς Σάκης	20€
Πιτσιώνης Νίκος	20€
Τελώνης Αθανάσιος.....	20€
Σακελλάρη-Ζυγούρη Κούλα	20€
Νέλλα Μάρθα του Θωμά	20€

**Η συνδρομή σου
είναι δύναμή μας!**

Νέοι στην καρδιά; Πώς να το πετύχετε:

➤ **Νέα καρδιά είναι η «ενημερωμένη καρδιά».**

Όσο περισσότερα μαθαίνετε για την υγεία της καρδιάς και τους κινδύνους τόσο ευκολότερα τους ελέγχετε.

➤ **Μια νέα καρδιά ξέρει να αποφεύγει τις κακοτοπιές.**

Η κληρονομικότητα, τα περιττά κιλά, η υπέρταση, το κάπνισμα και η υψηλή χοληστερίνη πρέπει να μας χτυπούν καμπανάκι και να προσπαθούμε να μειώσουμε τις υψηλές τιμές που ξεφεύγουν πολύ... από τα φυσιολογικά όρια.

➤ **Η νεότητα της καρδιάς έχει... νούμερα!**

Πολλές φορές εφησυχάζουμε γιατί δεν ξέρουμε ποια είναι π.χ. τα επίπεδα για τη χοληστερίνη, πάνω από τα οποία πρέπει να πάρουμε μέτρα. Λοιπόν, πάνω από 190 mg/dl το λόγο έχει ο γιατρός για να σας υποδείξει τι πρέπει να κάνετε.

➤ **Τι τραπέζι κάνετε σε μια νέα καρδιά;**

Η διατροφή παίζει σημαντικό ρόλο στην υγεία της καρδιάς. Η καρδιά σας πολύ γρήγορα θα ανακουφιστεί και η χοληστερίνη σας θα μειωθεί αν αυξήσετε τις φυτικές ίνες, τα φρούτα και τα λαχανικά. Τα καλά λιπαρά των φυτικών λιπαρών όπως το ελαιόλαδο και οι μαργαρίνες πρέπει να αντικαταστήσουν τα ζωικά, όπως το βούτυρο.

➤ **Κρατήστε ένα νεανικό κλίμα για την καρδιά σας.**

Πείτε ναι σε δραστηριότητες που σας κρατούν φρέσκους και χαλαρούς: περπάτημα, χορός, κολύμπι. Πείτε όχι στο τσιγάρο.

➤ **Πείτε μπράβο στον εαυτό σας όταν κάνετε κάτι καλό για την καρδιά σας.**

Το πνεύμα της 28ης Οκτωβρίου

Είναι μέσα στη ζωή των ατόμων, όπως και μέσα στη ζωή των λαών, μερικές ημερομηνίες, που στέκονται σαν ορόσημα και υψώνονται σαν βίγλες. Εκεί λοιπόν που περπατάμε την καθημερινή μας χαμοζωή, σκυφτοί κάτω από το βάρος της βιοπάλης, σκυθρωποί από τα πάθη και τα ιδιωτικά συμφέροντα, βλοσυροί από τον ανελέητο αγώνα για την ύπαρξη, ακούμε τις ιερές καμπάνες να σημαίνουν τον όρθρο της ψυχής και ξαφνιαζόμαστε.

Σταματάμε μεσοστράτις και βλέπομε μπροστά μας την ψηλή κορφή. Η καρδιά γεμίζει αναγάλλια, τα μάτια βουρκώνουν. Ω, την ξέρομε τούτη την υψηλότετη σκοπιά, στην κορφή της ανεμίζει χαιρετιστικά η σημαία, που υψώσαμε με τα ματωμένα μας χέρια. Με τούτα τα δικά μας χέρια, με την πατεράδων μας, με των προγόνων μας τα χέρια.

Αυτό μάς κάνει να σηκώνωμε το μέτωπο, αυτό μας κάνει να ξεφορτωθούμε μια στιγμή το φορτίο των μεριμνών, που χαμηλώνουν τα μάτια και το πρόσωπο προς τη γη.

Τότε μια λαχτάρα ξεπηδάει από την καρδιά μας. Ν' ανεβούμε την ψηλή κορυφή, να σταθούμε ορθοί στην ακρότατην άκρην, εκεί που ο ουρανός είναι ανοιχτός και οι ορίζοντες αποτραβιούνται στ' απόμακτρα. Να βάλωμε αντήλιο το χέρι κι από 'κει ψηλά ν' αγναντέψωμε τα περασμένα, να μαντέψωμε και τα μελλούμενα. Από που ήρθαμε. Ποιες στράτες περάσαμε. Σε ποια ριζικά τραβάμε.

Τα περασμένα τα προσφέρνει στη ματιά μας η Ιστορία. Η μνήμη βαδίζει πάνω στους περπατημένους δρόμους, αγγίζει πρόσωπα, τοπία, ονόματα και περιστατικά, που διάβηκαν και πάνε. Ψάχνει τις εικόνες, φυλλομετρά τα βιβλία, χαϊδεύει τ' άρματα τα παλιά.

Αμή τα μελλούμενα; Αυτά είναι σκεπασμένα από την ομίχλη των αγέννητων καιρών. Η Μοίρα έχει απλωμένη ανάμεσά μας κι ανάμεσά τους τη σκοτεινή αυλαία της. Το δράμα της ζωής ξετυλίγεται τώρα με την ώρα και κανένας δεν ξέρει την υπόθεση μηδέ τη λύση που προετοιμάζεται.

Όμως υπάρχουν τα προηγούμενα. Το δράμα της ιστορίας έχει αρχίσει πριν από πολλά πολλά χρόνια, ξεκινώντας από το παραμυθόδραμα για να φτάσει στη συγκεκριμένη τραγωδία. Μπορούμε λοιπόν να ξεδιακρίνωμε άκρες μέσες τις θολές γραμμές και τα αβέβαια σχήματα, που διαγράφονται πίσω από το κλειστό καταπέτασμα και το κολπώνουν. Μπορούμε να καθορίσωμε λίγο πολύ

την κατεύθυνση για τα βήματα, που ακούμε να πλησιάζουν, σέρνοντας πίσω τους τη Μοίρα μας. Σ' αυτό μας βοηθάει η αναγκαιότητα, που είναι κλεισμένη μέσα σ' όλες τις μορφές της ζωής και κλώθει το πεπρωμένο τους σαν ένα νήμα και δεν ξέρομε την πρώτην άκρη του, όμως ξέρομε, πώς ξετυλίγεται πάνω σε σταθερούς νόμους. Ξέρομε ακόμα, πώς μέσα στη ζωή των ατόμων και των λαών καμιά πτώση, κανένα ανέβασμα και κανένα σταμάτημα δεν είναι, που να μην υπάρχει

γιατί από κανένα τους δεν σταθήκαμε πιο κάτω. Αυτό μας δίνει νέα δύναμη και νέα πίστη. Και πόσο μάς χρειάζονται σήμερα οι δύο αυτές αρετές, σήμερα που γυρίζομε σκεπτικοί ανάμεσα στα ματωμένα χαλάσματα της χώρας μας και της ψυχής μας.

Εικοστή ογδόη του Οκτώβρη.

Είναι τρανή τούτη η ημέρα και δεν είναι για να σβήσει ποτέ το μεγάλο άστρο της πάνω από την Ελλάδα.

Σηκώθηκε ολάκαιρη μια Φυλή και την έγγραψε με φωτιά και με

χάσωμε σήμερα τους ένοχους, τους στιγματισμένους εξωμότες, τους αποξενωμένους από την καρδιά του έθνους Ελληνόφωνους.

Κείνη τη μέρα, που κραύγασαν οι καμπάνες και απαντήσαμε με τον Ύμνο του Σολωμού, δεν υπήρχαν ανάξιοι και άτιμοι Έλληνες. Κείνη τη μέρα κανένας εχθρός δεν υπήρχε ανάμεσά μας. Και σήμερα γιορτάζομε τη χαρά της ενωμένης, της ομόψυχης, της ομοούσιας Ελλάδας.

Ένας λαός, που μεγαλούργη-

όλες τις καρδιές, που χτυπούν με ρυθμόν ελληνικό:

«Ορκιζόμαστε να μείνωμε πάντα οι Έλληνες της 28ης Οκτώβρη, οι Έλληνες του 40-41».

Η τιμή της φυλετικής ευγένειας είναι ένα χρέος που βαρύνει πάνω στη ζωή μας σαν ένας Νόμος Αρετής. Το ξέρομε αυτό. Γι' αυτό και δεχόμαστε την Ελληνικήν Ιδέα σα μια ευθύνη ωραία και τραγική, όπως αρμόζει σε μια Φυλή, αρσενική, απόκοτη και περήφανη. Αυτό κι όλας είναι το γνώρισμα της αρσενικής ψυχής:

Να δέχεται με χαρά την ευθύνη και να εκτελεί με χάρη την αποστολή της μέσα στο σύνολο, που την πλαισιώνει.

Η Ελλάδα πραγματοποιήσε τούτον τον άθλο όλες τις φορές, και η καμπάνα της Μοίρας σήμερα μέσα στους αιώνες την κρίσιμη ώρα της. Είπε «ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΝΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΧΙ» του ποιητή χωρίς δισταγμό. Καμιά αμφιβολία, καμιά μικροψυχία, κανένας υπολογισμός, κανένα παζάρεμα της προσφοράς της. Ρίχτηκε καταπάνω στη βαρβαρότητα με πόδι χορευτικό κι ανάλαφρο.

Ρίχτηκε πάντα μ' ένα άνθισμα καρδιάς τόσο ανοιξιότικο, τόσο νεανικό. Και αυτό είναι το μυστικό της.

Ρίχτε μια ματιά στο μεγάλο κοιμητήριο της Ιστορίας. Ένα πλήθος Έθνη μεγάλα κινήθηκαν παράλληλα στο φανέρωμα της Ελλάδας. Σηκώθηκαν σαν μετέωρα, άναψαν, σπιθοβόλησαν. Κατόπιν έσβησαν και στάχτωσαν, θαμμένα για πάντα κάτω από τη σκόνη των πολιτισμών τους. Κάπου κάπου μία πλάκα, ένα ανάγλυφο φθαρμένο από τη σκουριά του χρόνου, ένα μνημείο σημάδεύουν αυτούς τους πελώριους Νεκρούς. Η ύπαρξή τους δεν απόμεινε παρά σαν όρος αρχαιολογικός, περιέργεια της σκαπάνης του σοφού, παραμύθι χωρίς αρχή και τέλος μέσα στη μνήμη των ανθρώπων.

Η Ελλάδα - μόνη αυτή - συνεχίζει το δρόμο της τον εφηβικό. Κρατά αναμμένον τον πυρσό της και τραβάει την πορεία της με το ίδιο ανάλαφρο περπάτημα. Η φωτιά της φέγγει πάνω από τα κεφάλια των σκλάβων και τ' όνομά της είναι παντιέρα της λευτεριάς για τους λαούς που γονατίζουν. Μεθυσμένη από τα αδάμαστα νιάτα της, προχωρεί μέσα στους αιώνες με το τραγούδι της ζωής στο στόμα. Τραγουδά τη ζωή ακόμα και σαν σέρνει το χορό του Ζαλόγγου, το χορό του θανάτου. Γιατί γνώρισε κατά βάθος τη χαρά της ζωής, γι' αυτό και την αξιολογεί κάθε στιγμή πάνω στη ζυγαριά του θανάτου. Ακόμα και την ώρα του διονυσιασμού της δεν χάνει αυτό το μέτρο. Το παλικάρι χορεύει, χτυπά το τσαρούχι στο χώμα και τραγουδά την υψηλή βιοθεωρία της Φυλής.

Τούτη η γης που την πατούμε, όλοι μέσα θέ να μπούμε.

Τούτη η γης με τα λουλούδια τρώει νιους και κοπελούδια.

Είναι ένας χορός που γίνεται προκλητικά μέσα στ' αλώνια του

Οι ήρωες της αρχαίας Ελλάδος υποδέχονται τον νέο αθάνατο στο πάνθεον των αθανάτων, τον Έλληνα πολεμιστή του 1940.

σαν σπέρμα μέσα στην προηγούμενη, την προγονική ζωή τους.

Σήμερα ανεβαίνομε την πιο ψηλή βίγλα της νεώτατης ιστορίας μας. Ένας λαός, οχτώ εκατομμύρια ψυχές, βαδίζει στο προσκύνήμα του με τάξη, με σιωπή, με περισυλλογή. Ας παραμερίσουν οι δημοκράτοι, ας κρυφτούν οι ένοχοι και οι δειλοί.

«Και μονάχα ας ακολουθάνε - όσοι επράξανε λαμπρά» είπε ο Ποιητής. (Σολωμός)

Από την κορυφογραμμή της 28ης του Οκτώβρη μπορούμε ν' αγναντέψωμε την πορεία της Φυλής μας μέσα στα περασμένα. Μπορούμε να το κάνωμε με θάρρος, να σταθούμε χωρίς ντροπή μπροστά στις άλλες κορυφές της Ελληνικής ζωής, που θ' αντικρύσωμε από δώ ψηλά...

Κάθε μια τους είναι ένας σταθμός μέσα στο αιώνιο περπάτημα της Φυλής. Και κάθε σταθμός είναι τρόπαιο τιμής και πολιτισμού. Όμως όλα τα κοιτάμε σιωπηλοί από το υψόμετρό μας, από την κορφή της 28ης του Οκτώβρη, τα κοιτάμε κατάματα

αίμα.

Γεννήθηκε μέσα στην κραυγή των σειρήνων και των σαλπίγγων και απάντησαν στο τρομερό κάλεσμά της οι Πανέλληνες μ' ένα ομόψυχο «Παρών».

Είναι μέσα στη ζωή των εθνών ημερομηνίες, που τα δικάζουν, τα δοκιμάζουν και ελέγχουν τα χαρτιά της ιστορικής τους ταυτότητας. Τέτοια είναι η μέρα της Σαλαμίνας, η μέρα του Μαραθώνα, η μέρα που έπεσε η Πόλη και ο Κωνσταντίνος, η μέρα του Ευαγγελισμού του '21, η μέρα του Κιλκίς και του Αβέρωφ η μέρα. Ας το μάθουν λοιπόν εχθροί και φίλοι μια για πάντα. Είναι η ίδια μέρα, που ξανάρχεται με άλλο όνομα κάθε φορά μέσα στη ζωή και την ιστορία μας.

Η 28η είναι ακόμα ένα φανέρωμα του πνεύματος της Φυλής. Αυτή τη μέρα δώσαμε εξετάσεις μπροστά στο Θεό και στους ανθρώπους, δείξαμε την ταυτότητά μας την εθνική και βρέθηκε εν τάξει.

Δοκιμάστηκε ο λαός μας «εν πυρί ως χρυσός εν χωνευτηρίω». Και βρέθηκε γνήσιος. Γι' αυτό πρέπει να συνεδητοποιήσωμε τις φυλετικές αξίες, που κυρώθηκαν αυτή τη μέρα, τη φοβερή και ωραία.

Ας καθαρίσωμε λοιπόν τη σκέψη από κάθε μικρόψυχη επιφύλαξη για να πλησιάσωμε στο βωμό της θυσίας. Ας σπρώξωμε μακριά μας κάθε εγωισμό. Ας ξε-

σε με τέτοιον τρόπο, χωρίς ούτε μια στιγμή να πάρει ύψος θεατρίνου, έχει δικαίωμα να κρατήσει τη σεμνότητά του σαν το μοναδικό στολίδι της θυσίας. Ένας λαός, που ανέβηκε τις πιο ψηλές κορυφές της ζωής του μονάχος, έχει δικαίωμα να κρατήσει σαν ακριβό τίτλο τιμής τη μοναξιά του.

Σήμερα ανεβαίνομε στο προσκύνημα των νεκρών, που σιωπούν. Τα μάτια μας δακρύζουν για κείνα τα μάτια που έσβησαν, για να μπορούμε εμείς να βλέπωμε με αχαμύλωτο βλέμμα προς τις κορυφές.

Ο ασπασμός μας πηγαίνει προς τα χέρια, που τσακίστηκαν, το προσκύνήμα μας πηγαίνει προς τα πόδια, που πελεκίστηκαν, για νάχει η Ελλάδα χέρια για να κρατήσει το σπαθί της τιμής της και πόδια να σταθεί όρθια μέσα στην καταιγίδα της φωτιάς και του ατσαλιού.

Είμαστε Έλληνες. Είμαστε οι Έλληνες του 40-41. Πάνω από τα ερείπια της χώρας μας. Πάνω από τους αμέτρητους τάφους μας. Πάνω από τα χωριά μας τα ανασκαμμένα. Πάνω από τα αγαθά μας τα κουρσεμένα, από τα σπιτικά μας τα ρημαγμένα. Πάνω από τη φτώχεια μας και τη γύμνια μας. Πάνω από τα πάθη και τα μίσση μας, ένας όρκος πρέπει να μάς ενώσει σήμερα τους Πανέλληνες. Ένας όρκος, που να περάσει σαν μυστικό σύνθημα μέσ' απ'

Η ύλη της εφημερίδας μας «ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» είναι τέτοια που και όταν διαβάζεται, δεν πετιέται στο καλάθι των αχρήστων, αλλά φυλάσσεται στο αρχείο μας, γιατί υπάρχουν θέματα σ' αυτή που έχουν διαχρονική αξία.

Το θέμα: «Το πνεύμα της 28ης Οκτωβρίου» του ανά χείρας φύλλου προτρέψτε τα παιδιά σας να το μελετήσουν.

Αξίζει τον κόπο!

Ο σπόρος σώζεται - τι θα πει σώζεται;

Λευτερώνει τον μέσα του Θεό, ανθίζοντας, καρπίζοντας, ξαναγυρίζοντας στο χώμα.

Ας βοηθήσουμε το σπόρο να σωθεί!

Συνέχεια στην 4η σελ.

Το πνεύμα της 28ης Οκτωβρίου

Συνέχεια απ’ την 3η σελ.

θανάτου. Μόνο ένας εφηβικός λαός είναι άξιος για τέτοιες καταξιώσεις.

Η Ελλάδα είναι αυτός ο λαός. Αυτή είναι που ανακάλυψε μέσα στα αρχαιότατα παραμύθια της το «αθάνατο νερό» που δίνει τα αιώνια νιάτα.

Δεν τ’ ανακάλυψε μονάχα, έσκυψε το πρόσωπο πάνω στα νάματα και ήπιε, αδιάκοπα φλογισμένη από την δίψα της ζωής, αδιάκοπα διψασμένη από την αφιά γεύση της ζωής, από τις βεβαιώσεις της ζωής, από τον ήλιο της ζωής.

Οι Έλληνες καπεταναίοι, που περιφέρουν τη γαλάζια σημαία τους σ’ όλες τις θάλασσες και τους ωκεανούς της γης, βλέπουν να ξεπροβάλλει μέσα από τα κύματα η αρχαία Γοργόνα. Πιάνεται από το τοιμούκι

προνόμιο. Γιατί μόνον σαν ξεχειλίσουν οι κρουνοί της ζωής μέσα σ’ έναν οργανισμό, μπορεί να γίνει τούτη η έκρηξη της θείας τρέλας. Τα Μηδικά ήταν το πρώτο της φανέρωμα. Το 21 έγινε ενάντια στη θέληση της πανευρωπαϊκής διπλωματίας, ενάντια στην Ιερή Συμμαχία. Στον προηγούμενο πανευρωπαϊκό πόλεμο η Ελλάδα βγήκε στο πλευρό της Γαλλίας, τη στιγμή που οι γερμανικές βόμβες έπεφταν μέσα στο Παρίσι. Σε τούτον τον πόλεμο η Ελλάδα στάθηκε στο πλευρό της Αγγλίας, όταν όλη η Ευρώπη έγλειφε τη μπότα της Γερμανίας, όταν η Αμερική μετρούσε τα 8 εκατομμύρια λόγχες της Ρώμης, όταν η Αγγλία μονομαχούσε την πιο αγωνιώδη μονομαχία της μεγαλόπρεπης ιστορίας της.

Ας διαφυλάξωμε λοιπόν την 28

της πλήρης και ρωτά:

— Ζει ο βασιλιάς Αλέξανδρος;

Και οι ναυτικοί μας απαντούν χωρίς δισταγμό:

— Ζει και βασιλεύει και τον κόσμο κυριεύει.

Το πνεύμα της Ελλάδος είναι και πάλι που κρύβεται μέσα στο σύμβολο του Μεγ’ Αλέξαντρου. Και το πνεύμα της Ελλάδας ζει και βασιλεύει μέσα στις στεριές και στις θάλασσες του κόσμου. Και σε τούτον τον πόλεμο οι ξένοι ναύαρχοι, που κυβερνούν τα κύματα, άκουσαν τη φωνή της Γοργόνας και αναγκάστηκαν να απαντήσουν με τα ανακοινθέντα και με τα ραδιόφωνα και με τις εφημερίδες όλων των Ηπείρων και των Πολιτειών.

— Ζει και βασιλεύει και τον κόσμο κυριεύει.

Πέρασαν πολλοί αιώνες που ακούστηκε ένας παράξενος λόγος για την Ελληνική Φυλή. Ο λόγος έλεγε: «Έλληνες αεί παίδες» Το «παιδί» είναι η λέξη, που έχει τη ρίζα της στο ρήμα «παίζω». Είμαστε ο λαός που παίζει με τη ζωή. Και με το θάνατο, όταν έρχεται σαν ορμητική επικύρωση της ζωής. Ποιος είναι άξιος για μια τέτοια επικύρωση;

Μόνο τα νιάτα τόχουν αυτό το

του Οχτώβρη μέσα στα άδута της Εθνικής ψυχής, γιατί είναι το πνεύμα της Φυλής που μίλησε με τις σάλπιγγές της. Ας την κάνωμε συνείδηση. Ας την κάνωμε πανοπλία. Ας την κάνωμε κανόνα ζωής.

Όσο ζει η Φυλή αυτή, η 28 του Οχτώβρη θα καίγει μέσα της άσβηστη φλόγα. Και σαν ξανάρθουν τα δίσεχτα χρόνια και ο άνθρωπος κινδυνέψει ακόμα μια φορά να χάσει την αξιοπρέπειά του, η ελληνική φωτιά, που δεν σβήνει κάτω από τη στάχτη του χρόνου, θα περιμένει πάλι την ώρα της για να φωτίσει την έντρομη πανανθρώπινη ψυχή στο δρόμο της αρετής και της λευτεριάς, στο δρόμο της περηφάνειας, στην τιμή του δρόμο.

Η Ελλάδα των Μηδικών, η Ελλάδα της Πόλης, η Ελλάδα του 21, η Ελλάδα του 17, είναι μέσα στην Ελλάδα του 40. Σαν Φυλή σταθήκαμε άξιοι της Ιστορίας μας. Τώρα είναι το χρέος μας:

Σαν άτομα να σταθούμε άξιοι της Φυλής μας.

Ψηλά τις καρδιές οι Πανέλληνες.

Και ψηλά τις Σημαίες!

«Εργατική Εστία»
Στρατής Μυριβήλης

Ροβολιάρι, Αύγουστος 2006

Φωτογραφία των παιδιών που έτρεξαν στο «Μικρό Μαραθώνιο».

Τον αγώνα οργάνωσε επιτυχώς ο γυμναστής Ρίζος Δημήτριος του Παντελή.

Αποτελέσματα του αγώνα:

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

- 1η ομάδα: Πέτρος Πισσώνης, πρώτος
Βαγγέλης Κοντοκώστας, δεύτερος
Σταύρος Νέλλας, τρίτος
- 2η ομάδα: Βασιλική Μιχαήλ, πρώτη
Ιφιγένεια Πασπάλη, δεύτερη
Βαγγελίτσα Πισσώνη, τρίτη
Στέλλα Νάστου, τέταρτη
- 3η ομάδα: Δημήτριος Μιχαήλ, πρώτος
Γιάννης Κοντοκώστας, δεύτερος
Ιάσσανα Τσαούσης, τρίτος

ΓΥΜΝΑΣΙΟ

- 4η ομάδα: Βογιατσίδης Δημήτριος, πρώτος
Τσιώλης Γεώργιος, δεύτερος
Σωτηρόπουλος Κώστας, τρίτος
Αναγνώστου Αθανάσιος, πρώτος
- 5η ομάδα: Τσιώλης Γιάννης, δεύτερος
Σακελλάρης Δημήτριος, τρίτος

Ροβολιάρι, Αύγουστος 2006

Απονομή μεταλλίων στα κορίτσια που έλαβαν μέρος στο «Μικρό Μαραθώνιο».

Ο παππούς και το εγγονάκι

Στο μικρό αυτό αφήγημα ο μεγάλος Ρώσος στοχαστής και συγγραφέας Λέων Τολστόι σκιαγραφεί με λιτότητα το θέμα της συμβίωσης του γέροντα γονιού με την οικογένεια του παιδιού του. Η στοιχειώδης πλοκή οδηγεί στη λύση-μήνυμα που είναι η αγάπη και η κατανόηση προς τους ανθρώπους της τρίτης ηλικίας.

Ο παππούς είχε γεράσει πολύ. Τα πόδια του δεν τον πήγαιναν, τα μάτια του δεν έβλεπαν, τ’ αυτιά του δεν άκουγαν. Δόντια δεν είχε. Κι όταν έτρωγε, του χυνόταν το φαγητό. Ο γιος του και η νύφη του δεν τον έβαζαν πια μαζί τους στο τραπέζι, αλλά του ‘διναν να φάει πάνω στη μεγάλη χτιστή χωριάτικη θερμάστρα όπου πλάγιαζε.

Κάποτε που του βάλανε να φάει στο πηλίνο πιάτο, του ξέφυγε από τα χέρια, έπεσε κι έσπασε. Η νύφη του άρχισε τότε να τον μαλώνει πως όλα τα χαλάει στο σπίτι και σπάει τα πιάτα. Τέλος του είπε πως αποδώ και πέρα θα του ‘διναν να τρώει στην ξύλινη γαβάθα. Ο παππούς αναστέναξε μόνο και δεν είπε τίποτα.

Μια μέρα ο άντρας με τη γυναίκα του παρα-

κολουθούσαν που ο γιος τους μαστόρευε κάτι σκαλίζοντας ένα μικρό κούτσουρο. Ο πατέρας λοιπόν τον ρώτησε:

«Τι φτιάχνεις εκεί, Μίσα;»

Κι ο Μίσα απαντά:

«Φτιάχνω μια μεγάλη γαβάθα, πατερούλη. Όταν εσύ κι η μάνα μου γεράσετε, θα σας ταΐζω μ’ αυτήν τη γαβάθα».

Ο άντρας κι η γυναίκα του κοιτάχτηκαν και δάκρυσαν. Νιώσανε ντροπή που είχαν προσβάλει τον παππού. Και από τότε τον βάλανε να τρώει μαζί τους στο τραπέζι και τον πρόσεχαν όπως πρέπει.

Λ. Τολστόι, μύθοι και παραμύθια,
μτφρ. Π. Ανταίος, Ωκεανίδα

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η οικογένειά μου κι εγώ αισθανόμαστε την ανάγκη να ευχαριστήσουμε, να σφιξουμε το χέρι και να αγκαλιάσουμε έναν έναν όλους τους (συγχωριανούς) για τον τρόπο που μας δέχτηκαν στην μικρή κοινωνία του Ροβολιαρίου, το ενδιαφέρον με το οποίο μας περιέβαλαν και την αγάπη που απλόχερα μας χάρισαν.

Επιθυμούμε επίσης να ευχαριστήσουμε θερμά τον απελθόντα πρόεδρο του συλλόγου κ. Θωμά Νέλλα, τον τωρινό κ. Παντελή Ρίζο, καθώς κι όλο το διοικητικό συμβούλιο για την τιμή που μου έκαναν να με θεωρήσουν επίτιμο δημότη Ροβολιαρίου.

Πράγματι μετά από τέσσερα χρόνια αρμονικής συνύπαρξης με τους συγχωριανούς, η οικογένειά μου κι εγώ αισθανόμαστε ότι ανήκουμε στην Κοινότητα Ροβολιαρίου και χαιρόμαστε ιδιαίτερα για την απόφασή μας να χτίσουμε το εξοχικό μας σ’ αυτή την όμορφη και καταπράσινη γωνιά της πατρίδας μας με τους καλούς κατοίκους.

Με εκτίμηση
Παναγιώτης Κυριακάκης

Η επιτυχία είναι μια σκάλα που δεν μπορείς να την ανέβεις, αν έχεις τα χέρια σου στις τσέπες

Τα οφέλη της εργασίας σε μεγαλύτερη ηλικία

Η μελέτη του Γήρατος στην Αμερική του Ιδρύματος MacArthur έχει αναγνωρίσει τρία συστατικά-κλειδιά του επιτυχημένου γήρατος: χαμηλή πιθανότητα ασθένειας και αναπηρίας, υψηλή πνευματική και σωματική λειτουργία και ενεργή στάση ζωής. Η εργασία, αμειβόμενη ή μη, μπορεί να βοηθήσει στην ικανοποίηση των δύο από τις τρεις αυτές προϋποθέσεις. Μία εργασία που αποτελεί πρόκληση για τη νοημοσύνη σας και απαιτεί να λαμβάνετε πρωτοβουλίες και να κάνετε επιλογές, που σάς γεμίζει εμπιστοσύνη για την ικανότητά σας να αντιμετωπίσετε μία ποικιλία καταστάσεων, μπορεί να διατηρήσει την οξύνοιά σας - όπως οι σωματικές ασκήσεις διατηρούν το σώμα σας σε φόρμα. Με τον όρο «**ενεργή στάση ζωής**», οι ερευνητές του Ιδρύματος MacArthur εννοούν τις στενές προσωπικές σχέσεις και την εξακολούθηση δραστηριοτήτων που παράγουν κάτι που έχει αξία, είτε πρόκειται για προϊόν είτε για υπηρεσία, όπως η προσφορά νοσηλευτικής φροντίδας ή η φύλαξη των παιδιών κάποιου γείτονα. Η εργασία μπορεί να τα προσφέρει και τα δύο.

Η εργασία, επίσης, προκαλεί μιαν αίσθηση αισιοδοξίας για το γήρας. Σε μία σφυγμομέτρηση που διεξήχθη το 2002, μεταξύ γυναικών ηλικίας 50 ετών και άνω, από το Εθνικό Κέντρο για τις Γυναίκες και το Γήρας, του Πανεπιστημίου του Brandeis, βρέθηκε μία σχέση μεταξύ εργασίας και θετικής συμπεριφοράς προς το γήρας. Οι ηλικιωμένες εργαζόμενες γυναίκες, σε σχέση με τις όμοιές τους μη εργαζόμενες, σε μεγαλύτερο ποσοστό αισθάνονταν θετικά για το γεγονός ότι γερνούσαν, ανέφεραν ότι ήταν σε καλή φυσική κατάσταση και προσδοκούσαν ένα καλύτερο οικονομικό μέλλον.

Τέλος, η έρευνα υποστηρίζει ότι οι άνθρωποι που αισθάνονται πως επιφέρουν θετικές αλλαγές και πιστεύουν ότι ο ρόλος τους είναι σημαντικός, μπορεί να ζήσουν περισσότερο από εκείνους που αισθάνονται λιγότερο αποτελεσματικοί ή αξιόλογοι. Έτσι, η εργασία που επιλέγουμε στα τελευταία χρόνια μας, αμειβόμενη ή εθελοντική, θα μπορούσε πράγματι να επεκτείνει τη ζωή μας.

Εισφορές για τα έργα στο ναό “Άγιος Γεώργιος”

A) Αναγνώστου Κων/νος Βασίλ.	100€
Παπαθανασίου Φωτεινή του Ηλία	2000\$
Ρίζος Αλέξανδρος του Κων.	200\$
Λιάπη Νίτσα Κων.	50€
Λιάπη Βασιλική του Θρασύβουλου	50€
Μπούκα Βασιλική και Φωφώ.....	100€
B. Στη μνήμη Μίχου Κων/νου	
Λιάπης Απόστολος του Ιωαν.	50€
Γ. Στη μνήμη Νέλλα Βασιλείου Ηλία	
και Γερογιάννη Κων/νου Δημ.	
Γερογιάννη Νίτσα Ιωάννη (Παπαλάμπρου)	50€
Δ. Στη μνήμη φίλων και συγγενών	
Πλωμαρίτη Ζωή-Γερογιάννη	100€
Ε. Στη μνήμη Πλασταρά Κων/νου Θεοφ.	
Η σύζυγος και τα τέκνα	250€
ΣΤ. Στη μνήμη Νέλλα Αθανασίου Σεραφ.	
Νέλλα Γιαννούλα Αθαν.	200€
Ζ. Στη μνήμη Αποστόλου Ηλία του Γεωργίου	
Παπακώστας Παναγιώτης του Ιωάν.	50€
Η. Στη μνήμη Ζαγορίσιου Παναγιώτη	
Η Ζαγορίσιου Ελένη και ο Ζαγορίσιος Αθαν.	1.000€

Ευχαριστήριο

1. Τα μέλη της Εκκλησιαστικής Επιτροπής Ροβολιαρίου ευχαριστούν και συγχαίρουν τον Ρίζο Νίκο του Κων/νου για τη δωρεά ενός κυνηγητικού όπλου, τύπου ΜΠΕΡΕΤΑ, στο Σύλλογο των απανταχού Ροβολιاریτών, με τη ρητή εντολή να συμπεριληφθεί στα είδη της λαχειοφόρου αγοράς, στο λαϊκό πανηγύρι της 16-8-2006.

2. Επίσης ευχαριστούν θερμά την κα Παπαθανασίου Φωτεινή του Ηλία για τη γενναιοδωρη δωρεά του ποσού των 2.000€ για τα έργα που έγιναν και γίνονται στον Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου,

β) την κα Ζαγορίσιου Ελένη και τον Αθανάσιο Ζαγορίσιο για την εισφορά των 1.000€ για την αποπεράτωση των εργασιών στον προαναφερθέντα Ιερό Ναό

γ) όλους τους συγχωριανούς και φίλους του χωριού μας που εισέφεραν και εισφέρουν οποιοδήποτε χρηματικό ποσό για την εκτέλεση έργων ευποιΐας στο ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ.

Αιρετικά

ΓΙΑ ...ΤΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΑ

Το πρώτο 15/νθήμερο του Αυγούστου ήταν πλήρες από πανηγύρια. Πανηγύρια όμως που δεν έχουν καμία απολύτως σχέση με την παραδοσιακή μας μουσική και τα γραφικά παλιά πανηγύρια, που όντως διατηρούσαν την παράδοση του τόπου μας.

Σήμερα τα πανηγύρια έχουν γίνει ό,τι το χειρότερο για τη δυσφήμιση του τόπου μας. Πού να τολμήσει να πάει κάποιος σε πανηγύρι; Ν' ακούσει τι; Βλέποντας την «κακοποίηση» της δημοτικής μουσικής θα φύγει όσο γίνεται πιο γρήγορα.

Για τα πανηγύρια που διοργανώνουν οι μαγαζάτορες, δικαιολογούνται οι άνθρωποι. Επαγγελματίες είναι και κοιτάζουν πώς να μαζέψουν πιο πολύ κόσμο και να τα οικονομήσουν. Σε καμία περίπτωση δεν σκέφτονται για ποιότητα μουσικής. Το βλέπουν καθαρά επαγγελματικά.

Όμως για τους συλλόγους είναι απαράδεκτο να υποβαθμίζουν τόσο πολύ το πανηγύρι και από πάνω να μιλάνε για πολιτιστική εκδήλωση εξαπατώντας τον κόσμο.

Ευτυχώς όμως υπάρχουν και κάποιοι Σύλλογοι που επιμένουν στη διατήρηση της παράδοσης. Και φυσικά αυτοί οι Σύλλογοι αξίζουν το δημόσιο έπαινο.

Για παράδειγμα η Μενδενίτσα εδώ και χρόνια έχει καταξιωθεί στον κόσμο με τις καλύτερες στη Φθιώτιδα πολιτιστικές εκδηλώσεις της. Πριν από χρόνια πήγε στο Κάστρο της Μενδενίτσας ο Ξαρχάκος, ο Τόκας, πήγε το Κρατικό Θέατρο. Η Ανατολή, παρ' όλο που είναι μικρό χωριό και με 10 χλμ. δρόμο χωματόδρομο, παρά τις τόσες δυσκολίες, επιμένει να κάνει σωστές εκδηλώσεις κι όχι «αρκουδογυφτοπανηγύρια». Φέτος ο Πύργος στις 12-8 και το Ροβολιάρι στις 16-8 έκαναν σωστές εκδηλώσεις με γνήσια δη-

Ο Γιάννης Κ. Καπούζης

**γράφει με μελάνι
κι ...όχι με λιβάνι**

μοτική μουσική (με την ορχήστρα του Γιάννη Κατσή απ' το Θραψίμι Καρδίτσας) κι όχι με αρκουδιάρικα.

Δεν ισοπεδώθηκαν όλα. Ακόμα υπάρχουν γνήσιοι καλλιτέχνες, που σέβονται τη μουσική παράδοση. Απλά μας έχει παρασύρει το ρεύμα της «αρκουδιάρικης» μουσικής.

Κουνάβι

Στην καθαρεύουσα «ικτίς». Όμορφο, κομψό, με μεγάλη ευκίνησια θηλαστικό τετράποδο. Ανήκει στο είδος των «ικτιδιδών» και είναι ζωοαρπακτικό, πονηρό και εξαιρετικά σκληρό. Με μεγάλη ευκολία σκαρφαλώνει στα δένδρα. Υπάρχουν τέσσερα κύρια είδη: 1) ικτίς η «κατοικίδιος», που τη λένε και «νυφίτσα», 2) η «δενδρόβιος» (το καθαυτό κουνάβι), 3) η «ζιβελλίνη» και 4) η «ερμίνια», που έχει πολύτιμο γουναρικό. Το

σώμα του κουναβιού έχει κυλινδρικό σχήμα και φθάνει σε μέκος τα 55 εκατοστά, ενώ η θυσανωτή ουρά του τα 30 εκατοστά. Το χρώμα του τριχώματός του είναι κιτρινόξανθο κι άσπρο στο λαιμό. Στα κοντά του πόδια οι σκληρές τρίχες ξεπετούνται όρθιες.

Τα πιο διαλεχτά κουνάβια ζουν στις βόρειες χώρες της Ευρώπης. Τη φωλιά τους τη φτιάχνουν σε κουφάλες δένδρων, μέσα σε δάση σκοτεινά, ή σε τρύπες απότομων βράχων, ή χωνονται σε φωλιές σκίουρων κ.ά. Το κουνάβι μονάχα τη νύχτα βγαίνει από τη φωλιά του, για ν' αναζητήσει τροφή. Παραμονεύει, το θύμα του - λαγό, σκίουρο, ποντίκι ή λογής πουλιά - κι ορμά για να μπηξει τα δόντια του στο λαιμό του ανύποπτου ζώου ή πτερωτού και να του ρουφήξει λαίμαργα το αίμα. Όταν δεν βρίσκει τροφή στο ύπαιθρο, δε διστάζει να κάνει επιδρομές στους ορνιθώνες. Προτίμηση έχει στο μέλι και στα φρούτα. Γεννά 2 έως 4 μικρά τον Μάρτιο ή τον Απρίλιο.

Σε λίγες εβδομάδες τα κουναβάκια μπορούν πια να κυνηγούν μαζί με τη μητέρα τους, που τα μαθαίνει και πώς ν' αντιμετωπίζουν τους κινδύνους. Η σκληρότητά του φαίνεται από τη γυάλινη μα διαπεραστική έκφραση των ματιών του. Ακόμα και στον εαυτό του δείχνεται τρομερά σκληρό, σαν πιαστεί στο δόκανο: δαγκώνει με τέτοια λύσσα το πιασμένο πόδι του, αδιαφορώντας για τον τρομερό πόνο, το κόβει και φεύγει με τρία πόδια, ενώ από το τραυματισμένο χύνεται άφθονο αίμα. Το κυνηγούν για το πολύτιμο δέρμα του, και το πιάνουν με παγίδες ή με ειδικά σκυλιά.

Θ.Ν.

ΜΠΑΡΠΑΡΟΥΣΗΣ Π. ΜΙΧΑΗΛ
Ειδικός Καρδιολόγος

τ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΣ Α' Γ. Ν. ΛΑΜΙΑΣ
ΠΤΥΧΙΟΥΧΟΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΘΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΕΥΘΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΤΑΣΗ

Έγχρωμο Υπερηχογράφημα (Triplex) καρδιάς, Test κοπώσεως
Halter ρυθμού 24ώρου - Halter πίεσεως 24ώρου

Λεωνίδου 6 (Συγκρότημα Θεοδοσίου
1ος όροφος) Λαμία Τ.Κ. 35100

Τηλ. Ιατρείου: 22310 34594
Τηλ. Οικίας: 22310 51474
Κινητό: 6974198264

Η αρετή για να ζήσει, πρέπει να σταυρωθεί.

Η ιστορική και πολιτιστική ύπαιθρος

Το άγχος του παρόντος ωθεί, σπρώχνει τους ανθρώπους των ημερών μας στην ύπαιθρο, όπου βρίσκουν πράσινο, γαλήνη και εγκατάλειψη.

Η αιματοβαμμένη ύπαιθρος της πατρίδας μας έχει πλείστους οικισμούς με ιστορική και πολιτιστική αξία, σπουδαιότητα. Όλη αυτή την αρχοντιά την καλύπτουν: η άγνοια, η τυπική γνώση (πτυχία Ανωτάτων Σχολών «μαίμου») και το ρευστό ηθικό πρόβλημα της ζωής.

Συγκεκριμένα: σε ερείπια αρχαίων ναών σταλίζουν αιγοπρόβατα! Εκκλησίες όπου εδίδαξε ο πάτερ-Κοσμάς σε δύσκολους καιρούς σκλαβιάς από τους Μογγόλους (Τούρκους) δεν υπάρχει σχετική πινακίδα. Σπίτια όπου έζησαν ξακουστοί ήρωες του 1821 παραμένουν άγνωστα. Οικίες με σπάνια λαϊκή αρχιτεκτονική ερειπώνουν από αδιαφορία ιδιοκτητών και της πολιτείας. Το δέον γενέσθαι, αυτό που πρέπει να γίνει, αυτό που επιβάλλεται να γίνει είναι οι όντως ειδήμονες να ανασκουμπωθούν και να στρωθούν στη δουλειά. Λόγοι σαφήνειας επιβάλλουν να δούμε εν ολίγοις τον όρο: ειδήμων.

Το επίθετο: ειδήμων, -ων, -ον είναι μεταγενέστερος όρος. Προέρχεται από το αρχαιοελληνικό ρήμα: οίδα, που σημαίνει γνωρίζω, κατανόω, φρονώ.

Ειδήμων είναι αυτός που γνωρίζει κάτι πολύ καλά. Ένα κύριο ερώτημα έχει τη θέση του στο σημειώμά μας. Μπορεί ο κάθε άσχετος με ιστορικά και πολιτιστικά πράγματα του τόπου μας αιρετός, εκλεγμένος άρχων, πρόεδρος, δήμαρχος κ.λπ. να αυθαίρετεί; Σαφώς: όχι. «Φευ» άσχετοι του είδους άρχοντες αυθαίρετούν και «κλαίνε μανούλες».

Ιωάννης Γ. Θεοχάρης
τ. Λυκειάρχης

ΠΑΡΑΠΟΝΑ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ

Ο κ. Μπουής Γεώργιος του Ιωάννη, με επιστολή που απέστειλε στο Σύλλογο, διαμαρτύρεται, γιατί το κτήμα του, που βρίσκεται στον οικισμό ΜΙΣΙΑΚ, είναι γεμάτο σκουπίδια και μπάζα.

Ως υπεύθυνους καταγγέλλει τους κατοίκους του οικισμού αυτού, οι οποίοι, όπως αναφέρει στην επιστολή του, από το έτος 1976 ρυπαίνουν συνεχώς το εν λόγω αγρόκτημα, εκτάσεως 4 1/2 στρεμμάτων.

Η εν λόγω επιστολή θα δοθεί στον κ. Γεώργιο Ζιαγγουβά, πρόεδρο του χωριού μας, για να ενεργήσει αρμοδίως.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ											
ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ	ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΠΡΕΣΒΥΤΙΑ				ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ				Έτος		
	ΕΙΣΔΟΣ ΟΙΝΩΣ				ΕΞΕΛΑΒΕΙΝ						
Νικηφόρος Νικολάου Παριώτης	28/3	16/4		30/3	22/4	24/4	3/12	10/12	1965		
Κων. Ευαγγ. Κότρυνιας		16/4	16/4		21/4	22/4	24/9	3/12			10/12
Δημ. Γ. Παριώτης		16/4			21/4	22/11	9/12	37/12			10/12
Βασίλ. Αγγελ. Πάριωτης											
Ιωάν. Ευαγγ. Γωγός		16/4	16/4		21/4	22/4	15/12				
Δημ. Ι. Κότρυνιας	28/3		16/4	30/3	22/4	24/9	3/12		4	1	
Γεώργιος Σ. Κότρυνιας	28/3		16/4	30/3	22/4	24/9					
Ανδρέας Αθανασίου		16/4			21/4	15/12	3/12		3	2	
Πέτρος Σ. Παναγιώτης		16/4	16/4		21/4	22/4	10/12	16/12			
Στέφανος Αδ. Κότρυνιας		16/4	16/4	15/3	21/4	22/4	24/4	16/12			
Κων. Γ. Αθανασίου		16/4	16/4			22/4		3/12			
Ιωάν. Ε. Στεφανίου			16/4		22/4	10/12	16/12				
Κα. Ε. Διαχρύσιος	13/3	16/4	16/4	15/3	21/4	22/4					
Ευάγγελος Γ. Κορναύτης											
Ανδρ. Δ. Παπαελάδης		16/4	16/4		21/4	22/4	15/12				
Ανδρ. Σ. Αθανασίου		16/4	16/4		21/4	22/4					
Κων. Αθανασίου			16/4			22/4					
Χρήστος Αδ. Ρίσης		16/4	16/4		21/4	22/4	10/12	16/12			
Ανδρ. Γ. Παναγιώτης		16/4	16/4		21/4	22/4	16/12				
Αναστάσιος Γ. Παναγιώτης											
Παναγ. Αδ. Παναγιώτης		16/4	16/4		21/4	22/4	22/11	16/12			
Χρήστος Σ. Ρίσης											

Προσωπική εργασία! Φράση που ηχεί παράξενα σήμερα.

Τότε το «εγώ» και το «εσύ» του καθενός λειτουργούσε μέσα από το «εμείς» και έργα όπως δρόμοι, πλατείες, βρύσες, γεφύρια και τοιχοποιία γίνονταν χωρίς πληρωμή. Ο ιδρώτας των εργαζομένων δεν είχε αμοιβή ούτε ένσημα στο ΙΚΑ.

Προπορευόταν η συνείδηση και η συναίσθηση: Δημιουργούμε για το χωριό μας, για μας. Έτσι πορευόταν εκείνα τα χρόνια οι κοινωνίες. Τι γίνεται σήμερα, που να αφορά το σύνολο, χωρίς πληρωμή;

Τίποτα!

Λεφτά για την Παιδεία;

Είναι μεγάλος ο μισθός των 1.400 ευρώ μηνιαίως που ζητούν οι δάσκαλοι; Σε άλλες συνθήκες θα λέγαμε ότι είναι λίγα. Αν θέλουμε να έχουμε σοβαρή Παιδεία πρέπει να έχουμε καλοπληρωμένους δασκάλους, καλά σχολεία και διαρκή αξιολόγηση του εκπαιδευτικού έργου - αξιολόγηση που επίσης απαιτεί χρήματα.

Έτσι γίνεται και στις προηγμένες χώρες της Δύσης, όπου το ποσοστό δαπανών για την Παιδεία φτάνει μέχρι και 7% του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος. Αντιθέτως, στην Ελλάδα αυτό το ποσοστό φτάνει στο μισό. Όσο, δε, για τις δαπάνες σε απόλυτους αριθμούς ας μην τις συγκρίνουμε: υπολείπονται κατά πολύ, διότι και το μέγεθος του παραγόμενου προϊόντος είναι διαφορετικό.

Από την άλλη πλευρά, έχει ένα δικό η υποργός Παιδείας όταν ισχυρίζεται ότι αν δοθούν οι πρέπεισες αυξήσεις στους δασκάλους, θα ξεσηκωθούν οι υπόλοιποι κλάδοι (και είναι πολλοί!) ζητώντας τα ανάλογα, με αποτέλεσμα να τιναχτούν στον αέρα τα ισχνά οικονομικά του Δημοσίου. Υπάρχει το προηγούμενο του επιδόματος των 176 ευρώ, το οποίο δόθηκε για να καλυφθούν μισθολογικές ανισότητες στο Δημόσιο, αλλά τελικά με δικαστικές αποφάσεις θα το πάρουν όλοι.

Από που όμως θα βρεθούν χρήματα για να πάρουν οι δάσκαλοι τα 450 ευρώ επιπλέον; Βλέπετε, αυτό το κράτος εκτός από την Παιδεία πρέπει να φροντίζει να μην κλείσει η «Ολυμπιακή», πρέπει να καλύπτει τα ελλείμματα του ΟΣΕ, να πληρώνει ελλείμματα στα ασφαλιστικά ταμεία ώστε να γίνονται κάποιοι συνταξιούχοι σε ηλικία 50 ετών, να πληρώνει τους περισσότερους εξοπλισμούς στην Ε.Ε. κ.λπ. Το αποτέλεσμα είναι να περικόπτεται κάτι από όλους τους τομείς.

Έτσι, μπορεί κανείς να μη μένει ευχαριστημένος, αλλά από την άλλη μεριά δεν θα φωντάσει κάπου η κοινωνική δυσανεμία. Η διακυβέρνηση της χώρας δεν γίνεται με στόχους που αφορούν το μέλλον. Είναι μια άσκηση δια-

χείρισης των επιμέρους δυσανεμιών. Κάθε κυβέρνηση φροντίζει απλώς μη φουντώσει κάποιο μέτωπο. Έτσι καλούμαστε υπερηφάνως να πληρώνουμε τον εθνικό μας αερομεταφορέα, και αναγκάζομαστε να κόψουμε λεφτά από την Παιδεία.

Η πολιτική όμως δεν είναι διαχείριση της υπάρχουσας μιζέριας. Πρέπει να αφορά προτεραιότητες. Αποφασίσαμε, ως κοινωνία, ότι το μέλλον της χώρας εξαρτάται από την Παιδεία. Αυτό δεν πρέπει να μείνει στα λόγια. Οφείλουμε να ριζώσουμε το βάρος στην εκπαίδευση περικόπτοντας άλλες δαπάνες.

Δεν υπάρχει λόγος να δαπανάμε 1,5 εκατομμύριο ευρώ την ημέρα στην «Ολυμπιακή» (τόσο υπολόγισε το κόστος ο κυβερνητικός εκπρόσωπος), όταν δεν έχουμε λεφτά να πληρώσουμε τους δασκάλους, οι οποίοι κατά κοινή ομολογία συμβάλλουν στην πρόοδο του τόπου.

Φυσικά θα είναι δυσάρεστο να κλείσει η «Ολυμπιακή», αλλά είναι καταστροφικό για το μέλλον να υποχρηματοδοτείται η Παιδεία. Και όπως είχε πει ο γκουρού της σοσιαλδημοκρατικής σκέψης Τζον Κένεθ Γκαλμπρέιθ «η πολιτική δεν είναι η τέχνη του εφικτού, αλλά είναι η τέχνη της επιλογής μεταξύ του δυσάρεστου και του καταστροφικού».

Τελικά η ελληνική κοινωνία πρέπει να ιεραρχήσει τις επιλογές της. Θέλει εκτεταμένο και ταυτόχρονα λίγο κράτος παντού, ή θέλει συρρικνωμένο (σε έκταση) αλλά πολύ κράτος σε κάποιους τομείς που ιεραρχεί ως άμεση προτεραιότητα. Δυστυχώς, δεν ζούμε σε ένα κόσμο αστείρευτων πόρων και το κράτος δεν είναι μια μηχανή που παράγει πλούτο.

Ο προϋπολογισμός αποτυπώνει πολιτικές και ως εκ τούτου κοινωνικές επιλογές διανομής συγκεκριμένης ποσότητας πλούτου. Αυτή η διανομή μπορεί να είναι στοχευμένη σε τομείς που κρίνουμε αναγκαίους (π.χ. Παιδεία και Υγεία) ή μπορεί να γίνεται σκόρπια, και όποιος προλαβαίνει και έχει την πολιτική δύναμη να πιέσει παίρνει.

Ευθύνες του πολίτη

Αυτές τις ημέρες, που έχουμε και κάποιο λόγο να πιστεύουμε ότι κάπου τα έχουν κάνει θάλασσα οι πολιτικοί, αντί να μας εξηγήσουν τι στραβό έχουν κάνει οι ίδιοι, μόνο παροτρύνσεις ακούμε από αυτούς, για να διορθώσουμε τη συμπεριφορά μας. Όπως διατείνονται έχουμε ευθύνες ως πολίτες - φαίνεται ότι αυτό είναι, που λένε, «πολιτικές ευθύνες», οι ευθύνες του πολίτη δηλαδή!

Μας ζητούν, λοιπόν, να συμβάλουμε σε όλους τους τομείς με την αλλαγή της νοοτροπίας μας, έτσι ώστε να επανιδρύσουμε την Ελλάδα. Σύμφωνα με τις συμβουλές και τις οδηγίες που μάς δίνουν, περιμένουν από εμάς κατ' αρχήν να καταπολεμήσουμε την διαφθορά. Μας συνιστούν να μην πέφτουμε θύματα των γιατρών, των εφοριακών, των νομαρχιακών και άλλων ειδικότητων κρατικών ή μη εργαζομένων, να μη τους δίνουμε φακελάκι και να καταγγέλλουμε τους εκβιασμούς τους στις αρμόδιες Αρχές.

Τώρα, για να καταγγείλω τον γιατρό, θα πρέπει να διαθέτω και κρυφή κάμερα, ώστε να έχω αδιάσειστα στοιχεία. Όταν καταγγείλω τον γιατρό όμως, θα τον συλλάβουν, θα του βάλουν χειροπέδες και θα τον περιφέρουν στους δρόμους και τις πλατείες και έτσι δεν θα χειρουργήσει τον πατέρα μου, που κινδυνεύει η ζωή του. Αλλά χωρίς θυσιές δεν κάνουμε τίποτα και οφείλουμε όλοι να δώσουμε κάτι.

Πάει αυτό. Με προτρέπουν τώρα οι υπουργοί μας να βάλω τέλος στο όργιο της κατασκευής των αυθαιρέτων, καταγγέλλοντας και αυτή την φορά τους παραβάτες στις αρμόδιες Αρχές. Εδώ υπάρχει μια μικρή δυσκολία, επειδή δεν έχει καθοριστεί ποιες Αρχές είναι αρμόδιες, οι δασικές, οι δημοτικές, οι νομαρχιακές, οι αστυνομικές, οι δικαστικές ή

ο κ. Σουφλιάς του ΥΠΕΧΩΔΕ; Άμα ξεκαθαρισθεί η λεπτομέρεια και προχωρήσει η καταγγελία μου, θα πρέπει να προσκομίσω στοιχεία, επειδή ουδμία Αρχή αναλαμβάνει να τα βρει. Τελικά ίσως βρεθώ στη θέση του κατηγορουμένου, αφού θα με έχει μηνύσει και ο παραβάτης! Αλλά αυτά έχουν οι αγώνες!

Στο χέρι μου είναι, μου επαναλαμβάνουν οι υπουργοί μας, να βάλω επί τέλους ένα τέρμα στην αισχροκέρδεια και να θέσω σε γερές βάσεις την ορθή λειτουργία του ανταγωνισμού. Για να επιτύχω σε αυτόν τον τομέα, όπου δεν διαθέτει τις δικές μου δυνατότητες η Επιτροπή Ανταγωνισμού, δεν έχω παρά να κάνω τον γύρο των καταστημάτων τροφίμων και των λαϊκών αγορών κάθε πρωί να συγκρίνω τις τιμές των αγαθών, να εντοπίζω τις φθηνότερες και να αγοράζω τα καρότα στο Μοσχάτο, τα αχλάδια στον Βύρωνα, τα καρπούζια στα Καμίνια και το μπρόκολο στους Αμπελοκήπους. Το γάλα θα μου το προμηθεύει ο αγελαδοτρόφος, που θα με αφήνει να αρμέγω επί τόπου την αγελάδα του.

Εν ανάγκη βέβαια, προκειμένου να επανιδρύσω τη χώρα μου, θα μάθω να αρμέγω και αγελάδες- εδώ οι κουμπάροι είχαν μάθει να αρμέγουν ολόκληρη βιομηχανία γάλακτος! Δεν έχω αντίρρηση να καταβάλω κάθε δυνατή προσπάθεια να αφιερώσω όλο τον ελεύθερο χρόνο μου, να μη λογαριάσω την σωματική κόπωση, εν ανάγκη να υποστώ και κάποια οικονομική επιβάρυνση, προκειμένου να διορθώσω όλα τα κακώς κείμενα στα υπουργεία, στις Τράπεζες, στα βενζινάδικα και στα μανάβικα. Αλλά αν όλα αυτά τα περιμένουν από εμένα οι υπουργοί, τότε αυτοί τι κάνουν και γιατί τους έχουμε και τους πληρώνουμε;

Αλεξάνδρα Στεφανοπούλου

Μας εϊκατέλειφαν οριδτικά τια τ# χώρα των αΠέλων

Εις μνήμη Γεωργίου Ηλ. Αναγνώστου

Στις 25-8-2006, άλλος ένας γνήσιος Ροβολιαρίτης, από την παλαιά φρουρά του χωριού μας, έφυγε από κοντά μας.

Ο αξέχαστος συγγενής μας και φίλος, ο **Γεώργιος Ηλ. Αναγνώστου**, σε ηλικία 85 ετών, απεδέμησε προς τα ουράνια!

Αγαπητός και αλησμόνητος απ' όλους τους Ροβολιαρίτες..., ασυμβίβαστος με την πονηριά και τη μικρότητα ποτέ του δεν έβγαζε κακολαλία για το χωριό του και τους συγχωριανούς του.

Από τότε που συνταξιοδοτήθηκε από το ΙΚΑ, ζούσε ήρεμος και γαλήνιος στο σπιτάκι του, στο Παγκράτι Λαμίας.

Επισκέπτονταν ταχτικά την πλατεία Λαού, όπου συναντούσε αρκετούς φίλους και γνωστούς συμπατριώτες του, που εργάζονταν στα οικοδομικά επαγγέλματα.

Ανελλιπώς τα καλοκαίρια έρχονταν στο πατρικό τους σπίτι, στο Ροβολιάρι, όπου περνούσε ευχάριστες διακοπές.

Πρόθυμος και πρόσχαρος, βοηθούσε τους πάντες σε όποια δουλειά κι' αν τον καλούσαν χωρίς την παραμικρή επιβάρυνση. Γι' αυτό και όλοι τον εκτιμούσαν.

Ο πρόωρος θάνατος της συζύγου του, του στοίχισε πολύ, αλλά και τούτο το οδυνηρό πλήγμα το ξεπέρασε.

Πριν από 4 περίπου χρόνια η μοίρα τον χτύπησε με ένα βαρύ εγκεφαλικό επεισόδιο και τον ξάπλωσε στο κρεβάτι.

Με τη βοήθεια αγαπημένων του συγγενών πέρασε κάπως δύσκολα τα τελευταία του χρόνια και έμεινε παροιμιώδης η παραμυθία του και η υπομονή του στα στερνά του βίου του!

Μέχρι την ημέρα που ο ανελέητος θάνατος έκοψε το νήμα της ζωής του!

Λίγες ώρες, πριν αποθάνει, άφησε από τα χείλη του, να ακουστεί, η τελευταία του επιθυμία:

Θέλω να με κηδέψετε στον Άη-Θανάση... στο Ροβολιάρι! Εκεί θα βρει ανάπαυση το κουρασμένο μου κορμί.

Κι' αυτή του η επιθυμία πραγματοποιήθηκε από τους συγγενείς του.

Αιώνια σου η μνήμη αγαπητό τέκνο του Ροβολιαρίου Γιώργο Αναγνώστου

Στη μνήμη του, οι συγγενείς του, αφιέρωσαν εικόνα στο Ναό των Αγίων Αποστόλων.

Παντελής Δ. Ρίζος

Απεβίωσε ο Κων/νος Ν. Μίχος, συνταξιούχος εκπαιδευτικός

Στην Εκκλησία του χωριού μας μέσα σε πλήθος συμπατριωτών, που ξεπερνούσαν τους τριακόσιους, εψάλη η νεκρώσιμη ακολουθία. Κατάλυξη και δέος συνείχε το Εκκλησιασμά. Σε υψηλό επίπεδο εκφωνήθηκαν λόγοι και προσφωνήσεις. Αισθήματα ικανοποίησης αυθόρμητα πήγαζαν μέσα από τον πόνο του θανάτου. Αυτή την όποια χαρμολύπη στήριζε ο παλμός και η ειλικρίνεια ομιλητών και ακροατών.

Τους συγχωριανούς μας εκπροσώπησε ο κ. Αθαν. Π. Μόσχος, του οποίου παραθέτουμε τη σύντομη ομιλία του:

«Και συ, ψυχή μου, άγρυπνη χωρίς ελπίδα αλγείς... ο πόνος σου μας τρυγάει κρυφός»

«Κάθε ανθρώπου ο θάνατος λιγοστεύει εμάς τους ίδιους, γιατί είμαστε ένα σώμα με ολάκερο τον κόσμο. Κι έτσι, όταν φεύγει κανείς από τη ζωή, μη ρωτάς να μάθεις για ποιον χτυπάει η καμπάνα. Χτυπάει για σένα». (John Donne)

Έτσι αισθάνεται η ομήγυρη τούτη, που με βαρεία καρδιά και θλίψη, απευθύνει στον εκδημούντα, που ανεβαίνει πια στους ουρανούς, τον έσχατο χαιρετισμό. Ωστόσο οι προσωπικές μας σχέσεις, Κώστα μου αγαπητέ, είναι τόσο βαθιές και αληθινές, όσο είναι η ύπαρξή μας.

Χρόνια μετράμε 75, αφ' ότου είδαμε το φως της ζωής. Συγκατοικήσαμε σε κοινή στέγη, κάτω από την οποία πλέξαμε το ταπεινό μας είναι. Ζήσαμε την επάρατη εποχή της λιτότητας και της

σκληρότητας των πολέμων με όλους τους κινδύνους. Χέρι με χέρι αναζητούσαμε διέξοδο στις δυσχέρειές μας.

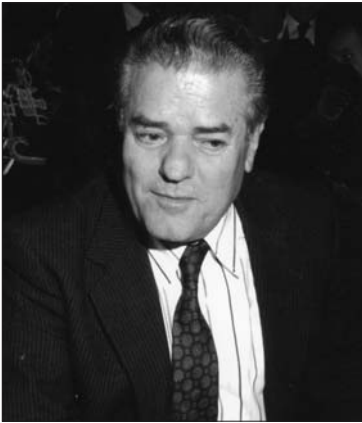
Μιλήσαμε με το ίδιο στόμα και γελάσαμε με την ίδια καρδιά. Μεράζαμε τον πόνο και γινότανε μισός, μεράζαμε τις φτωχοχαρές μας και γινότανε διπλές.

Σήμερα τον προπέμπουμε «στας αιωνίας Μονάς». Ο κεραυνός δεν θωπεύει τα θύματά του. Και ο σπαραξικάρδιος θάνατος δεν συμπλέει με την προσωρινότητα της όποιας λύπης ή χαράς. Ο πόνος πνίγει την καρδιά και ποιος δεν τρέμει σαν το φύλλο του φθινοπώρου, που ο βοριάς το δέρνει στο κλαδί...

Ο εκδημήσας προς Κύριον αξιολογείται πλέον μονάχα με την μνήμη «τη μόνη αδεληφή τρανή, παρηγορητρία ιδέα».

Ανασύρουμε από το θησαυροφυλάκιο της ζωής και της δράσης του, πράξεις φρόνησης και αρετής. Ως εκπαιδευτικός καθόλο το διάστημα της υπηρεσίας των 35 χρόνων, σαν τον πελεκάνο, που σχίζει τις σάρκες του, για να αναθρέψει τα νεογνά του, γαλοχούσε με τον αγωγικό του πόνο τις ψυχές των μαθητών του. Οι ίδιοι του ανταποδίδουν αλησμόνητη ευγνωμοσύνη και σεβασμό.

Και όταν έπαυσε να υπηρετεί την εκπαίδευση, δεν πρόδωσε την αποστολή του, όπου κι αν βρέθηκε, και περισσότερο στο Ροβολιάρι, που έγινε δεύτερη πατρίδα του, ήταν ο κοινωνικός και πνευματικός παράγων της περιοχής. Μόνιμος ιεροψάλτης και διαρκής αρωγός του κόσμου

αυτού σε κάθε εκδήλωση.

Με την ακαταπόνητη και μειλίχια συμβία του ευμοίρησαν να αναστήσουν δύο άξια παιδιά, που διαιωνίζουν την ενδοκοσμική τους ύπαρξη.

Χαρίζουν παράλληλα την ειλικρινέστερη και εσώψυχη παρηγοριά της συζύγου του ήδη απελθόντος και της υπόλοιπης οικογένειας. Ο κορμός της κεραυνόπληκτης Ελιάς, της Ελιάς που δεν θα ξανανθίσει, σωριάστηκε κατάχαμα. Στις ρίζες της όμως φύτρωσαν βλαστοί, φώλιασαν μελίσσια και τιτιβίζουν τα χελιδόνια, τα τέκνα των ελπίδων και της συνέχισης της ζωής.

Προσευχόμαστε στον Ύψιστο να αναπαύσει «εν ειρήνη» τον εκδημήσαντα, στη δε συντετριμμένη σύζυγό του, τα παιδιά και τα αδελφία του να χαρίζει την εξ ύψους παρηγοριά του.

Ερμηνεύοντας τέλος τα αισθήματα της εξοδίου ακολουθίας, σου ευχόμαστε ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ, πολύκλαυστε και αείμνηστε ΚΩΣΤΑ ΜΙΧΟ.

Αφιέρωμα εις μνήμη αιώνιον, στην πανάξια αδερφή μου που χάθηκε πρόσφατα Αικατερίνη Χρ. Θεοχάρη, γένος Κοφιώτη Τσούκα

Εχτές, προχτές στον ύπνο μου πέρασες με καμάρι.

Στα μάτια μου ήσουν γλυκιά και είχες περίσσια χάρη. Για τα παιδιά σου ήσουν, μορφή αγαπημένη, η λατρευτή μανούλα τους, η χιλιοπαιδεμένη.

Μεγάλωσες τέσσερα παιδιά με κόπους και θυσίες κι όλη η ζωή σου ήταν, μόχθος και αγωνίες. Η προκοπή σου, ήταν γνωστή μέσα στην κοινωνία και τα παιδιά σου μεγάλωσες, μ' αγάπη και λατρεία. Σαν άλλη μέλισσα εσύ, απ' το πρωί ως το βράδυ, να μην τους λείψει τίποτα δούλευες σα λιοντάρι. Και χριστιανή, ήσουν πιστή, έτρεχες με λαχτάρα, κάθε φορά της εκκλησίας, που σήμανε η καμπάνα. Ο Χάροντας σε ζήλεψε και πήρε ένα παιδί σου, ήτανε η ομορφότερη η Στέλλα η μικρή σου. Η θλίψη εγκαταστάθηκε μόνιμα στη ζωή σου

και η πληγή στα σωθικά, μέχρι την κοίμησή σου. Στα αδελφάκια που άφησε ράγισε η καρδιά τους μα πήρες κουράγιο αδελφή και στάθηκες κοντά τους. Πήρες χαρές αδερφούλα μου απ' όλα τα παιδιά σου, εγγόνια και δισέγγονα, έκατσαν στην ποδιά σου. Τα χρόνια σου, να πάρουνε, παιδιά σου και εγγόνια και η ψυχή σου τώρα πια, να λάμπει στα ουράνια. Η θύμησή σου ζωντανή θα 'ναι μες την καρδιά μας, και η ζωή σου ολόκληρη θα 'ναι παράδειγμά μας. Φάρος θα είσαι, αδερφή, για τα παιδιά κι εγγόνια και η μνήμη σου μες την καρδιά, θα μέινει για μας αιώνια. Μαζί με τον πατέρα τους να είστε αναπαυμένοι, και τη γλυκιά τη Στέλλα μας την αδικοχαμένη. Το χώμα να 'ναι ελαφρύ, αλλά και μυρωμένο, για σένα αδερφούλα μου, πάντα ευλογημένο... Καλή Αντάμωση...

Κοφιώτης Ιωάννης (Ροβολιάρι)

Πράσινοι κήποι

Ο κ. **Παναγιώτου Δημήτριος** του Στεφάνου πρωτοστάτησε στο έργο άρδευσης των περιβολιών στον οικισμό Αλεξέικο. Πρώτος αυτός είχε συλλάβει την ιδέα του έργου και πρώτος κινήθηκε για να την υλοποιήσει, βοηθούμενος βέβαια και από τον κ. Γεώργιο Ζιαγγουβά, πρόεδρο του χωριού.

Ήδη το νερό από τη δεξαμενή της Μεγάλης, μέσω δικτύου από σωλήνες καουτσούκ, φτάνει σ' όλους τους κήπους και σ' όλες τις αυλές του οικισμού.

Η ωφέλεια από το έργο είναι πολλαπλή: Δεν χρησιμοποιείται το νερό της ύδρευσης για πότισμα, δεν χάνεται νερό, ούτε ταλαιπωρούνται όσοι θέλουν να έχουν μια μικρή κηπευτική καλλιέργεια. Τώρα και η πιο ηλικιωμένη γιαγιά, ξεκούραστα και χωρίς χρονοτριβή μπορεί να έχει τις ντοματούλες της, τα φασολάκια της και τις κολοκυθιές της.

Η αγορά του υλικού έγινε με δαπάνη του Δήμου Μακρακώμης. Τα τεχνικά και εργατικά πλήρωσαν οι περιβολάρηδες. Ο κ. **Δημήτριος Παναγιώτου** πλήρωσε διπλά από ό,τι πλήρωσε ο κάθε άλλος ιδιοκτήτης χωριστά.

Τελειωμένο το έργο το καμαρώνουν όλοι, ακόμη και όσοι αρχικά δυστρότησαν.

Λούλα Σπυροπούλου

ΚΑΦΕ ΜΠΑΡ ΨΗΣΤΑΡΙΑ

Κ. ΠΛΑΣΤΑΡΑΣ

POBOΛIAPH

THΛ. 22360 92600
KIN. 6972083309

Ο άνθρωπος είναι πια γέρος, όταν έχει περισσότερους φίλους στον άλλο κόσμο, παρά σ' αυτόν

«Όπως σας είπα νίκησα εύκολα». Αυτά λέγει, μονολογώντας, ο Ντούτσε... Ο Τσολιάς που τον κυνηγάει διαφωνεί...

Τα 8 εκατομμύρια λογχών που διέθετε η φασιστική Ιταλία δεν την διέσωσαν από την ντροπή της ήττας. Το «Ανδρες πόλεις, ου τείχη ουδέ νήες ανδρών κενά!» ήταν λόγος κενός για τον αρχιδικτάτορα της Ιταλίας και τους στρατηγούς του... Θαυμάστε το ύφος και το θράσος των προκηρύξεων που έπεφταν βροχή, καθημερινά, το Μάρτιο του 1941 στις γραμμές των ψυχωμένων Ελλήνων στρατιωτών. Ταιριάζει εδώ απόλυτα η παροιμία: «Ο πνιγμένος πιάνεται από τα μαλλιά του».

26-3-1941 Στρατιῶτες τῆς «Κρητικῆς μοιραρχίας»

Ἡ Ἀγγλία, διὰ τὸν μόνον ἀποκλειστικὸν σὺνφερόν της, σὰς ἐστειλε νὰ ὑποφέρετε καὶ νὰ πεθάνετε εἰς αὐτὰ τὰ ἄγρια βουνά της Ἀλβανίας.

Εἰς τὴν θέσιν σας, στὸν ὥραϊο νῆσι σας, εὐρίσκονται σήμερὰ οἱ Ἀγγλοὶ στρατιῶτες.

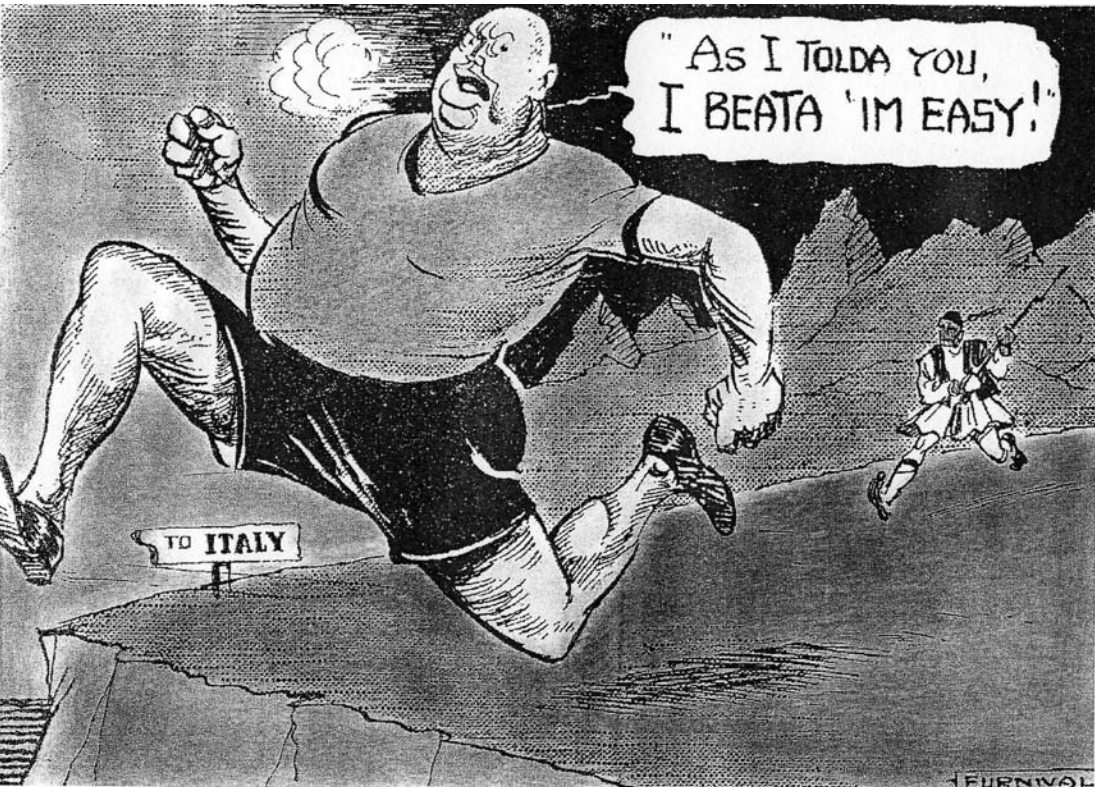
Εἰς τὰ σπῖτια σας κατοικοῦν οἱ Ἀγγλοὶ.

Οἱ Ἀγγλοὶ πλησιάζουν τέσ γυναικες σας.

Διατῖ συνεχίζετε τὴν μάχην; Διότι ἔτσι θέλει ἡ Ἀγγλία, διότι ἔτσι διατάσσει ὁ βασιλιάς σας πωλημένος στοὺς Ἀγγλους.

Μήπως ξεχάσατε ὅτι ὁ μεγάλος συμπατριώτης σας, ὁ Βενιζέλος, πάντοτε ἐζήτησε καὶ ἐπεθύμησε τὴν φιλίαν μετὰ τὴν Ἰταλίαν; Πετάζετε τὰ ὅπλα. Ἐλάτε εἰς ἐμᾶς οἱ ὅποιοι θὰ συμπεριφεροῦμε ἀδελφικῶς καὶ θὰ σὰς στείλωμε στὸ νῆσι σας, στὰ σπῖτιά σας.

Οἱ στρατιῶτες τῆς Ἰταλίας.

Οι μάντιες θα έλεγαν καλύτερα το μέλλον μας, αν αντί να κοιτάζουν τις παλάμες μας, κοιτάζουν τις τσέπες μας.

Ἕλληνες ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται!

Τὰ γερμανικὰ στρατεύματα σὰς ἀντιμετωπίζουν ἀπὸ τὰ βουλγαρικὰ σύνορα.

Ἡ Ἰταλία σὰς ἐκστρατεύει μετὰ μεγάλας δυνάμεις καὶ μετὰ γιγαντιαία μέσα σ' αὐτὸ τὸ μέτωπον.

Κάθε ἀντίστασις εἶναι τρέλλα.

Ἡ Ἀγγλία σὰς ἔχει ἀπατήσει· οἱ Κυβερνῆται σας, ἀγορασμένοι ἀπὸ τὸν ἀγγλικὸ χρυσόν, σὰς ἐπρόδωσαν.

Κάτω τὰ ὅπλα!

Θὰ σὰς μεταχειρισθῶμεν μετὰ τὴν μεγαλειτέρα γενναϊότητα.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ

Σήμερον καὶ ἡ Γιουγκοσλαβία, μετὰ τὴν Οὐγγαρίαν, τὴν Ρουμανίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, προσχώρησε ἐπίσημως μετὰ τὸ Τριμερὲς Σύμφωνον μετοξὺ Ἰταλίας Γερμανίας καὶ Ἰαπωνίας.

Γρήγορα θὰ συμφωνήσῃ καὶ ἡ Τουρκία.

Ἐσεῖς μόνοι, Ἕλληνες, συνεχίζετε νὰ πολεμᾶτε καὶ νὰ θυσιάζεσθε διὰ νὰ ὑποστηρίξετε τὰ συμφέροντα τῆς Ἀγγλίας.

Τὶ ἐλπίζετε;

22-3-1941

Μετά την 16η Νοεμβρίου 1940 άρχισε η ελληνική αντεπίθεση κατά των Ιταλών, με συνέπεια ο πόλεμος να μεταφερθεῖ στην Αλβανία, όπου η Ελλάδα ελευθέρωνε τη Βόρειο Ἡπειρο. Η ελληνική προέλαση προκάλεσε ὄχι απλῶς τὴν υποχώρηση, ἀλλὰ τὴ φυγὴ τῶν Ιταλῶν, γεγονός που εικονογραφεῖται με τὴ φυγὴ τοῦ Μουσολίνι. Στη λεζάντα τοῦ σκίτσοῦ αναφέρεται... Μουσολίνι πρὸς τὸ λαό του: «Όπως σας εἶπα τὸν νίκησα εύκολα». Αὐτό που νίκησε, ἢ καλύτερα που θα ἠθέλε να νικήσει εύκολα ὁ Μουσολίνι, εἶναι ὁ Ἕλληνας τσολιάς!...